

Råd till nyfrälsta kristna

Rado Vasilev

www.hristiani.net

Råd till nyfrälsta kristna

Rado Vasilev, 2018

hristiani.net

Första utgåva, svenska – Juli, 2021

Översättning från bulgariska: Goritza Nauwerck

Korrekturläsning: Erik Nauwerck

Alla bibeltexter har tagits från

Svenska Folkbibeln 2015

Delar, kapitel eller hela boken får kopieras och delas ut på alla sätt och utan utgivarens medgivande under förutsättningen att innehållet förblir oförändrat.

Kontakt:

Hemsida: www.hristiani.net

Email: info@hristiani.net

Innehållsförteckning

Förord.....	5
Kapitel 1 – Maraton, ingen spurt	6
Kapitel 2 – Om den andliga perfektionismen	8
Kapitel 3 – Liv eller kunskap?	9
Kapitel 4 – Dopet i den Helige Anden	11
Kapitel 5 – Läs Bibeln	18
Kapitel 6 – Be till Gud.....	21
Kapitel 7 – Prisa Gud	25
Kapitel 8 – Sök dig till andra kristna.....	27
Kapitel 9 – Sprid Evangeliet.....	30
Kapitel 10 – Var Guds tjänare	33
Kapitel 11 – Var helig	37
Kapitel 12 – Om kärleken till Gud	40
Kapitel 13 – Kommer Gud att ta mig tillbaka?	43
Kapitel 14 – Vad kan vi göra för att inte tappa vår tro?.....	47
Kapitel 15 – Om lidandet	50
Kapitel 16 – Ha tålamod.....	61
Kapitel 17 – Var ödmjuk.....	63
Kapitel 18 – Förlåt alltid	66
Kapitel 19 – Avstå från bitterheten.....	68
Kapitel 20 – Rädslan för andra människor	69

Kapitel 21 – Var ärlig med Gud och med dig själv	72
Kapitel 22 – Knota ej	74
Kapitel 23 – Skuld och fördömande efter synden.....	76
Kapitel 24 – Skvallra inte och döm inte andra	79
Kapitel 25 – Pröva profetiorna.....	82
Kapitel 26 - Var inte slav under människor.....	85
Kapitel 27 – Jämför inte dig själv med de andra	88
Kapitel 28 – Sök inte uppskattning hos andra	91
Kapitel 29 – Prosperitetens ”Evangelium”	94

Förord

En del av Guds vilja för mitt liv och min tjänst under de senaste åren har varit att uppmuntra och vårda nyfrälsta själar. Jag ser återkommande problem av liknande karaktär, felaktiga övertygelser och förväntningar. Trots att var och en troende kommer till Jesus med sitt eget förflutna, sina misstag och synder, har många liknande behov. Därför tror jag att denna samling med diverse råd kan vara till nytta för likaså nyfrälsta som mogna kristna.

Mitt mål har varit att hålla ämnena så kortfattade och användbara som möjligt. Det är varken en teologisk lärobok, en samling med predikan eller en tolkning av Bibeln. Det är snarare en samling med praktiska råd som jag brukar ge till nyfrälsta som jag känner och som jag under åren har hjälpt med andliga frågor.

Självklart finns det ingen bok som kan ersätta den personliga kontakten mellan en nyfrälst kristen och dess egna andliga ledare, men jag är övertygad om att Gud är beredd att ge var och en troende, som tillber Honom, en egen andlig ledare (**Mat 7:7–8**).

Jag ber Gud att denna bok blir ett verktyg för att bygga upp tron hos de som behöver det och att skydda dem från den onde, hans planer och lögner under resans gång i den mest bräckliga och kritiska perioden efter frälsningen.

“Det var därför som jag, när jag inte längre stod ut, sände bud för att få veta hur det var med er tro. Kanske hade frestaren frestat er och vårt arbete varit förgäves?”

1 Thess 3:5

RadoVassilev
Sofia, 2018

Kapitel 1 – Maraton, ingen spurt

Man kan undvika många onödiga lidanden och besvikelser om man inser att det viktigaste med det kristna livet är att slutföra det på ett bra sätt. Många börjar rätt på rätt väg, men snubblar förr eller senare och avbryter loppet. Som vi kan läsa i liknelsen om sådden (**Matt 13:1-23**), befinner sig sådana troende inte i tron vid slutet av deras liv på jorden och förlorar därmed sina själar. Därför är det mycket bättre att börja långsamt än med en explosiv start, som slutar med ett andligt misslyckande och fördömlse. Guds ord till församlingen i Efesos lyder:

”Kom därför ihåg varifrån du har fallit, och vänd om och gör dina första gärningar. Annars, om du inte vänder om, kommer jag till dig och flyttar din ljusstake från dess plats.” Upp 2:5

Församlingen i Efesos var på rätt väg, men dess goda gärningar hade stannat i det förflutna. Hos församlingen i Thyatira var det tvärtom:

”Jag känner dina gärningar, din kärlek och din tro, ditt tjänande och din uthållighet, och jag vet att dina sista gärningar är fler än de första.” Upp 2:19

Låt oss vara som församlingen i Thyatira. Låt oss ge mer och mer frukt till vår Gud och Frälsare, utan att halka tillbaka i vårt andliga lopp.

Kom ihåg att den kristna vägen kan jämföras med ett maraton, där slutförandet av loppet i sig är viktigare än tiden det tar att korsa mållinjen. De som ser den kristna vägen som en spurt, har alltid bråttom med att få Guds välsignelser och vill så fort som möjligt börja tjäna Honom. Det de dock inte inser är att Gud inte har bråttom.

Tålmodigt arbetar Han steg för steg i våra liv. Eftersom vår köttsliga natur kämpar emot Hans vilja (**Gal 5:17**), är de andliga förändringar som sker inom oss ofta smärtsamma. Likt ett barns uppväxt, kräver vår andliga och mentala rättfärdiggörelse tid. Så låt oss vara tålmodiga och förlita oss på att Gud kommer avsluta det Han påbörjat inom oss.

“Och jag är övertygad om att han som har börjat ett gott verk i er också ska fullborda det till Kristi Jesu dag.” **Fil 1:6**

Kapitel 2 – Om den andliga perfektionismen

Vi önskar oss ofta att vårt liv flyter på smidigt. Det blir likadant när vi blir kristna – vi tänker direkt att allt i vårt liv kommer att rätta till sig och att vår tro aldrig kommer att avta och att vi aldrig kommer falla tillbaka till våra synder. Men när det inte blir så, tappar vi motivationen och lyssnar istället på fienden som viskar: ”Är det detta som är Kristendomen?” eller ”Vad är du för en kristen?”

Den kristna vägen är inte en kontinuerlig strävan mot perfektion! Även om vi bestämt oss för att gå framåt, borde vi förvänta oss tillfälliga misslyckanden, störtningar och bakslag oavsett om vi vill det eller ej. Ju bättre vi förstår och accepterar detta, desto mer härdat kommer vårt andliga liv att bli.

Perfektionismen i tron hotar själen och förnekas slutligen av livets verklighet, som består av prövningar, misslyckanden och svackor. Därför, sluta förvänta dig ett perfekt andligt liv, som är felfritt och fullt av positiva känslor. Det som definierar den riktiga kristna troende är inte saknandet av nedgångar utan förmågan att hitta tillbaka till Gud:

” För den rättfärdige kan falla sju gånger och resa sig igen, men de gudlösa stupar när olyckan kommer. ” Ords 24:16

”Om vi säger att vi inte har synd, bedrar vi oss själva och sanningen finns inte i oss. Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.” 1 Joh 1:8-9

Låt oss ta äktenskapet som ett exempel. Det är knappast någon som förväntar sig att han/hon aldrig kommer att bråka med sin maka/make. Detsamma gäller livet som kristen – vi borde vara realister och inte tillåta våra tillfälliga nedgångar leda bort oss från den långa vägen vi har börjat följa.

Kapitel 3 – Liv eller kunskap?

Redan i början av jordens skapelse fanns det två unika träd planterade av Gud i Edens trädgård: livets träd och trädet, som gav kunskap om gott och ont:

“Och Herren Gud lät alla slags träd växa upp ur marken, ljuvliga att se på och goda att äta av. Mitt i lustgården satte han livets träd och trädet med kunskap om gott och ont.” 1 Mos 2:9

Många kristna glömmar att Gud inte hade förbjudit Adam och Eva att äta från livets träd. Förbudet gällde enbart trädet som gav kunskap om gott och ont:

“Och Herren Gud gav mannen denna befallning: ”Du kan äta fritt av alla träd i lustgården, men av trädet med kunskap om gott och ont ska du inte äta, för den dag du äter av det ska du döden dö.” 1 Mos 2:16-17

Vårt öde hade sett annorlunda ut om Adam och Eva hade ätit från livets träd istället för trädet som gav kunskap om gott och ont. De två träden kan betraktas som ett ordspråk med andlig betydelse för alla. När vi kommer till Jesus och blir frälsta genom vår tro, måste vi bestämma oss för det som vi kommer att söka i vårt kristna liv – kunskap eller liv?

Jag har stött på troende som har ägnat sig åt att samla kunskap om Bibeln, kyrkans historia, doktriner, teologi med mera. Det är inget fel med detta så länge det inte är det enda man får ut av sitt kristna liv. Man kan memorera hela böcker ur Bibeln och ändå inte leva efter det som står i dem. Denna stora fara finns bland många högintelligenta troende. Det verkar som de har bestämt sig för att mer kunskap betyder mer andlighet. Sanningen ser dock annorlunda ut.

Varför läser du Bibeln? För att veta vart du hittar en viss vers eller för att veta hur du skall leva i denna värld? De två sätten kan jämföras med de två olika träden i Edens trädgård som du som kristen ska ”äta” av. Deras frukter är helt olika.

En troende som främst är intresserad av ”kunskapens träd” kanske vet att **Matt 11:29** talar om ödmjukheten: *“Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild*

och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar “, men trots det är han själv en mycket högmodig person.

En annan troende kanske inte vet vart man hittar samma vers i Bibeln, men när han läser den, ropar han efter Gud om hjälp att lära sig vara ödmjuk som Jesus. I det första exemplet samlar personen i fråga kunskap medan i det andra efterliknar han Jesus. Följ den andra personens exempel och var inte nöjd med att endast inneha intellektuell kunskap som inte förändrar ditt liv! Utan kunskap kan vi vare sig räddas eller helgas. Dock finns risken att vi enbart söker kunskap utan att växa i helighet. Detta var ett av fariséernas problem under Jesus tid på jorden:

“Ni forskar i Skrifterna, för ni tror att ni har evigt liv i dem. Det är just de som vittnar om mig, men ni vill inte komma till mig för att få liv.” Joh 5:39-40

När vi läser Guds ord och därmed förvärvar intellektuell kunskap måste vi även tillbe Honom för att få komma till Jesus. Endast då kan vi uppnå evigt liv (**Joh 14:6**).

Det som kännetecknar vår växande andliga kunskap är inte hur mycket vi kan om Kristendomens historia, de stora filosoferna och lärjungarnas liv. Det är hur väl vi känner Jesus, hur lika vi är Honom, vår fruktan för Gud och hur fria vi är från våra gamla synder som gör att vi växer i andlighet.

“Ni ska lära känna sanningen, och sanningen ska göra er fria.” Joh 8:32

Om vi inte är fria från våra synder, har vi uppenbarligen ännu inte lärt känna sanningen.

Kapitel 4 – Dopet i den Helige Anden

” Men när den helige Ande kommer över er, ska ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem, i hela Judéen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.”

Apg 1:8

Kraften som behövs i livet som kristen finns inte inom oss själva – den ges av Gud. Utan Guds kraft är vi inte kapabla att klara av livet som kristen (**Joh 15:5**). Det som Jesus lovade sina lärjungar är Guds Helige Ande som de skulle få i Hans Namn:

” Johannes döpte med vatten, men ni ska om några dagar bli döpta i den helige Ande.” **Apg 1:5**

I samband med tron på Jesus tar vi emot den Helige Anden. Bibeln säger att ingen kan kalla Jesus ”Herren” utan att ha den Helige Anden inom sig (**1 Kor 12:3**). Men Guds vilja är att alla troende på nytt ska kunna uppleva den Helige Anden genom att Han kommer och fyller hela ens hjärta. Detta så kallade ”Dop i den Helige Anden” eller ”Andligt Dop” ger oss kraften att VARA vittnen för Jesus. Notera skillnaden mellan att *enbart vittna* och att *vara* ett vittne. Det är skillnad mellan att enbart berätta för folk om vad Gud har gjort för oss och att visa dem, genom vårt sätt att leva, att vi faktiskt känner Frälsaren. Just det sistnämnda innebär att ”*vara*” ett vittne.

Vad kännetecknar att man har blivit andligt döpt? Alla exempel finns i Apostlagärningarna. Låt oss lista de vanligaste dopen i den Helige Anden:

- Apostlarna på Pingstdagen:
”Då hördes plötsligt från himlen ett dån som när en våldsam storm drar fram, och det fyllde hela huset där de satt. Tungor som av eld visade sig för dem och fördelade sig och satte sig på var och en av dem. Alla uppfylldes av den helige Ande och började tala främmande språk, allteftersom Anden ingav dem att tala.” **Apg 2:2-4**
Ett tydligt tecken här är tungotalet.

- Apostlarna fylls med den Helige Anden ännu en gång i Apostlagärningar, kapitel 4.

”När de hade bett skakades platsen där de var samlade, och de uppfylldes alla av den helige Ande och förkunnade Guds Ord med frimodighet.” **Apg 4:31**

Ett tydligt tecken här är att de förkunnade frimodigt Guds Ord.

- Den Helige Anden faller över Cornelius hem.
”Medan Petrus ännu talade föll den helige Ande över alla som hörde ordet. De troende judarna som hade följt med Petrus häpnade över att den helige Andes gåva blev utgjuten också över hedningarna, eftersom de hörde hur de talade i tungor och prisade Gud.” **Apg 10:44-46**

Ett tydligt tecken här är att de talade de i tungor och prisade Gud.

- Dopot i Efesos.
”och när Paulus lade händerna på dem kom den helige Ande över dem och de talade i tungor och profeterade.” **Apg 19:6**

Ett tydligt tecken här är att det talades i tungor och profeterades.

I de flesta exemplen började alla troende tala i tungor eller profetera i samma ögonblick då de fylldes med den Helige Anden. Det är viktigt att notera detta, eftersom många kristna tror att de har den Helige Anden inom sig, när de i själva verket inte har blivit döpta. Djävulen är smart och vet hur viktigt det är för nyfrälsta att bli döpta i den Helige Anden. **Genom att övertyga ett stort antal kristna att de i samband med att komma till tron, tar emot dopet i Anden, lyckas han hindra dem från att tillbe Gud utgjuta Sin Ande över dem.** Men vi ser att alla exempel från Bibeln tydligt pekar på att dopet hänger ihop med att tala i tungor eller profetera. Självsäger vår Herre i Evangeliet:

”Om nu ni som är onda förstår att ge goda gåvor till era barn, hur mycket mer ska då inte er Far i himlen ge den helige Ande åt dem som ber honom?” **Luk 11:13**

”Be, och ni ska få. Sök, och ni ska finna. Bulta, och dörren ska öppnas för er. För var och en som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar ska dörren öppnas.” **Matt 7:7-8**

Vi ser att vår Fader kommer att fylla oss med Sin Ande om vi ber Honom!

Här skulle jag vilja berätta mitt eget vittnesbörd om hur Gud döpte mig i Sin Ande. Efter att jag hade glidit ifrån tron i många år, tog Gud emot mig igen cirka tre och ett halvt år efter att jag hade sökt Honom. Han visade mig på ett mycket intressant och personligt sätt att alla mina synder var förlåtna och att Han på nytt tog emot mig. Kort därefter började jag längta efter dopet efter jag insåg att jag saknade kraft i mitt andliga liv. Jag var orolig över att jag skulle gå tillbaka till mina gamla synder. Jag saknade modet att berätta att jag var kristen och jag bad sällan eller aldrig. På den tiden var bönen max en 15-minuters sysselsättning för mig.

Jag tog beslutet att börja be till Gud för att bli döpt i Hans Ande. Jag kommer ihåg att jag fastade i sex timmar en dag och resten av dagarna bad jag till Gud hela tiden. Med ”hela tiden” menar jag att jag bad om Guds dop i varenda bön. En vecka senare döpte Han mig i Sin Ande. Jag var mitt i en bön när jag kände hur ett eldklot passerade förbi mitt huvud (i själva verket såg jag inte det, utan den visades för mig i Anden). Eldklotet kom in i min kropp, nära mitt hjärta. Det var sent på natten, efter kl. 01:00 när denna flytande eld rann över mitt bröst varpå jag var tvungen att knäppa upp skjortan trots det var kallt i rummet. Det var allt jag kände i detta ögonblick.

När jag vaknade upp på morgonen, hörde jag mig själv säga ett ord på ett främmande språk, då tänkte jag: ”Rado, du vill så gärna bli döpt, så att du börjar inbilla dig att du talar i tungor ...” Jag åkte till jobbet. På den tiden brukade jag åka en timme tidigare för att undvika trafiken och ha tid för att läsa Bibeln på kontoret. Men just denna morgon kände jag inte för att läsa och började istället be. Medan jag bad på bulgariska, förändrades mitt tal till ett språk som lät asiatiskt, samtidigt som mitt hjärta fylldes av enorm glädje. Jag pratade oavbrutet i cirka tio minuter. Jag minns att jag tänkte: ”Kommer jag kunna tala i tungor igen om jag slutar nu?” Till slut stannade jag och insåg att jag när som helst kunde tala i tungor igen. Gud hade gett mig denna gåva. Han hade döpt mig i Sin Heliga Ande.

Jag kommer aldrig glömma den kommande Gudstjänsten. Ingenting var som förut! Jag var i Himlen. Folk kom och frågade vad som hade hänt mig.

Sedan dess har det gått ett antal år. Gåvan att tala i tungor är en gåva som kommer mig naturligt och regelbundet från det ögonblick Gud fyllde mig med Sin Ande. Ibland gav Gud mig nya språk och ibland ersatte Han ett språk med ett annat. Under bönen har jag hört hur min ande ber för människor som jag känner (jag kunde höra deras namn), men jag tänkte inte på dem just i det ögonblicket. Men ännu viktigare var att efter att jag blev döpt i den Heliga Anden, började jag känna Guds närvaro, Hans fysiska beröring samtidigt som jag började ledas av den Helige Anden. Jag tackar Gud för Hans underbara plan – att bära Hans Heliga Ande inom oss samt gåvan att tala i tungor, som bidrar till uppbyggandet av vår andlighet (**1 Kor 14:4**). När jag känt att jag har saknat ord för att be, har jag ofta med hjälp av tungotalets bön, fått min ande återupplivad, vilket har återförenat mig med Gud!

Jag kommer att avsluta detta kapitel med några sanningar som kan underlätta sökandet efter dopet i den Helige Anden:

- Försök att inte göra dig förtjänt av det.

Misstaget vissa kristna gör är att de tror att de genom sina gärningar förtjänar det andliga dopet. Djupt inuti sig känner de att de inte förtjänar det och blir aldrig döpta, de saknar tro att Gud kan ge Sin Ande till dem om de bara ber för det.

”En enda sak vill jag veta från er: fick ni Anden genom laggärningar eller genom att lyssna i tro?” Gal 3:2

Här läser vi att de troende i Galat har fått den Heliga Anden genom sin tro, och inte genom sin rättfärdighet. Om vi tror att vi måste vara heliga för att bli döpta, kommer vi aldrig kunna ta emot den Helige Anden. Sanningen är att vi behöver Anden för att bli heliga!

- Öppna ditt hjärta och ditt liv för Gud.

Föreställ dig att ditt hjärta är ett hus med många rum och varje rum motsvarar ett område i ditt liv. Ett rum för vad du läser, ett annat för vilka filmer du tittar på, ett tredje för hur du spenderar din tid, ett fjärde för din relation till pengar och ett annat rum för hur ärlig du är i dina affärer eller på jobbet. När du börjar tro på Jesus bjuder du in Honom till ditt hus, men det betyder fortfarande inte

att du släpper in Honom i alla rum. Du är redan kristen, Jesus är din gäst, men det är fortfarande möjligt att du inte släpper in Honom i vissa rum. Du kanske laddar ner filmer för tusentals kronor olagligt och trots det anser du dig inte vara en tjuv. Eller så pratar du fortfarande bakom ryggen på folk.

Om du vill bli fylld med den Heliga Anden, måste du släppa in Jesus i alla rum i ditt hjärta. När du har fullkomligt bestämt dig att göra detta, kommer Han att fylla dig med Sin Ande. Jag vill gärna poängtera att *viljan* att släppa in Honom är viktigare än våra försök att bli heliga utan Hans hjälp.

- Ha rätt motiv.

Kroppens muskler anpassas lätt till fysisk aktivitet och snart börjar de förbruka så lite energi som möjligt. På samma sätt brukar vi snabbt ta fram en lista över de saker som vi behöver för att leva det sanna kristna livet. Många troende har fått instruktioner om dopet och att döpas i den Heliga Anden och bestämmer sig för att de måste göra det. Då lyder deras motiv: ”Jag måste ta emot den Helige Anden eftersom alla andra runt omkring mig är döpta!”. Dock kan detta skapa ett hinder för att bli döpt i den Helige Anden.

Att döpas i den Heliga Anden ska inte vara något man måste pricka av på sin lista. Ha rätt motiv! Här hittar du några exempel:

- Att få styrkan för att kunna leva ett liv som kristen.
 - Att få Hans vägledning.
 - Att få Hans gåvor, som du kan använda för att tjäna Gud och människorna.
 - Att kunna be med Hans vägledning.
 - Att våga vittna för Jesus.
 - Att kunna uppleva Hans frukter i ditt liv (**Gal 5:22-23**)
-
- Tro på att Gud vill döpa dig i Hans Ande.

Många troende försöker i sina böner att övertyga Gud att ge dem det som Han själv redan har bestämt att de ska få. När vi har fått Guds löfte, uttryckt i Bibeln, behöver vi inte be för det! Därför räcker det endast med att tro på att

Gud **vill** fylla dig med Sin Ande mer än vad du själv vill. Gud vet bättre än oss hur viktigt detta dop är för vårt kristna liv.

- Längta.

Gud kan se inuti våra hjärtan. Längtar du, så kommer han att släcka din törst.

“På den sista dagen, den största i högtiden, stod Jesus och ropade: "Om någon är törstig, kom till mig och drick! Den som tror på mig, som Skriften säger, ur hans innersta ska strömmar av levande vatten flyta fram." Detta sade han om Anden, som de skulle få som trodde på honom. Anden hade nämligen inte kommit än, eftersom Jesus ännu inte hade blivit förhärligad.” Joh 7:37-39

Jag tror att det är bristen på längtan som är huvudorsaken till att en del troende inte blir döpta i Guds Ande på flera år.

- Förvänta dig inte få samma upplevelse som någon annan.

En del som lyssnar på andras vittnesbörd, förväntar sig uppleva sitt dop på ett liknande sätt.

Jag vill be dig komma ihåg att Gud kan döpa dig i Sin Ande under annorlunda omständigheter. Var inte fokuserad på själva upplevelsen som dopet medför. Längta istället efter den Helige Anden. Han är den tredje personen i den Heliga Treenigheten. Längta efter Hans närvaro i ditt hjärta och låt Gud bestämma när och hur du kommer att bli döpt.

Oavsett vad du ber för, be för att få gåvan att tala i tungor som ett tecken från Gud att du har fått Hans Ande.

En del kristna missar att det finns en balans mellan den Helige Andens gåvor och frukter. Man kan både få gåvorna och frukterna, men en del fokuserar enbart på det ena och ignorerar det andra.

Gud ger oss den Helige Andens gåvor i samband med dopet i Hans Ande eller strax efter det, eftersom de är till för att vi ska kunna tjäna Honom. Med andra ord utrustar Han oss med de gåvor som vi kommer behöva för vår andliga tjänst som Han redan förbestämt.

Andens frukter är i sin tur de egenskaper som den Helige Anden med tiden utvecklar inom oss, beroende på vilken utsträckning vi samarbetar och låter Honom leva inom oss. (**Gal 5:22-23, 2 Kor 3:18**).

För att sammanfatta detta, får vi gåvorna för att kunna tjäna andra människor, medan frukterna är till för vår egen helgelse. Låt oss be för bägge, eftersom de är en del av Guds vilja för alla kristna.

Kapitel 5 – Läs Bibeln

Ingen kristen kan förvänta sig ett fullständigt andligt liv utan att regelbundet läsa Bibeln. Tyvärr saknar en del läsvanan, vilket gör att när de kommer till tron, påverkas deras andliga utveckling. De slutar snabbt att växa och i svåra situationer blir de andligt beroende av andra, mogna kristna. Det som är mer allvarligt är att sådana troende lätt kan vilseledas av falska lärare, som använder deras svaga kunskap om skriften, för att uppnå sina egna mål. Det som är värst av allt är att om en troende börjar följa en falsk lära, finns det en risk att man hamnar utanför Jesus Kristus nåd. Det enda sättet att skydda sig från allt detta är att utveckla vanan att regelbundet läsa Guds ord!

Bibeln är ingen vanlig bok. Den innehåller Guds egna ord och genom att läsa den, närmar vi oss Gud, samt lär känna Honom. Det är omöjligt att vara nära Gud utan att känna till Hans ord som står i Bibeln, vad Han vill från oss (Hans barn), hur Han handlar i vissa situationer och så vidare.

“Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, tillrättavisning, upprättelse och fostran i rättfärdighet, så att gudsmänniskan blir fullt färdig, väl rustad för varje god gärning.” **2 Tim 3:16-17**

Genom att läsa Bibeln blir vi heliga. Vår Herre Jesus bad till Gud Fadern:

“Helga dem i sanningen; ditt ord är sanning.” **Joh 17:17**

Om vi inte är konsekventa med att läsa Guds ord kommer vi att stoppa den andliga utvecklingen som Han påbörjade inom oss när vi tog emot Honom som vår Frälsare. Orden som Gud har lämnat för oss i Bibeln ger oss ett andligt liv.

“Det är Anden som ger liv, köttet hjälper inte. De ord som jag har talat till er är Ande och liv.” **Joh 6:63**

Som man kan se i ovanstående vers, är Guds ord fyllda med Hans Ande. Ju mer vi fylls med Hans ord, desto mer kommer vi fyllas med den Helige Anden och desto närmare kommer vi Gud. Så som vi ger näring till våra kroppar varje dag, måste vi ge näring till vår ande genom att läsa Guds ord varje dag. Förutom

andlig näring, är Guds ord ett andligt vapen tillgängligt för varje kristen som känner Gud väl:

”Ta emot frälsningens hjälm och Andens svärd, som är Guds ord.” Ef 6:17

Guds ord är vårt sätt att försvara oss och attackera vår fiende när han kommer med sina anklagelser, lögner eller frestelser.

Titta på kampen mellan Jesus och Satan som beskrivs i Lukasevangeliet, kapitel 4, där vår Herre svarar på var och en av Satans frestelser med en Bibelvers.

Utan en bra Bibelkännedom, skulle det vara omöjligt för en troende att försvara sig mot djävulens attacker.

Ett misstag som vissa nyfrälsta kristna gör är att de inte läser Bibeln i en lugn miljö. Om du vill att Guds ord ska väckas till liv inom dig, behöver du ha en tid och plats där du i lugn och ro dagligen kan läsa Bibeln.

Andra troende försöker snabbt läsa klart Bibelböckerna. Det var en gång en kristen som sa: ”Det är viktigare att Bibeln passerar genom dig än att du passerar genom Bibeln”. Därför ska du inte ha bråttom när du läser, utan lägg tid på att förstå det du har läst. Om du tappar koncentrationen medan du läser, gå tillbaka och läs om det du har missat. På så sätt kommer du att dra nytta av det du har läst och Guds ord kommer att förändra dig.

Om du precis har börjat läsa Bibeln, rekommenderar jag att du börjar med det Nya Testamentet, eftersom det är förbundet alla kristna lever i. Det Gamla Testamentet (den första och den större delen av Bibeln) är förbundet som Gud har slutit med det hebreiska folket genom profeten Moses. Det Gamla Testamentets är ett läromedel för oss. De Gamla Testamentets bud har uppfyllts av Jesus Kristus, vilket gör att de inte har en ledande roll för oss kristna.

Hur mycket bör vi läsa varje dag? Jag tror att det är upp till var och en att bestämma sig. I början av mitt kristna liv fick jag inte nog av Bibeln och läste den hela tiden. Några år senare hade jag vanan att läsa 8–10 kapitel per dygn. Idag känns 10 kapitel för lite. Jag tror att läsmängden är väldigt individuell, men jag kan ge er följande rekommendation:

***Läs tills du känner att din själ är mätt och du känner frid och
tillfredställelse i ditt hjärta.***

Var och en behöver hitta den mängd läsning som ger andlig tillfredställning,
fred och nåd.

Kapitel 6 – Be till Gud

“be utan uppehåll!” **1 Thess 5:17**

Det finns nästan ingenting annat som kristna pratar så mycket om, men gör så lite, nämligen att be. Vi alla vet att vi måste be, men det är få som är konsekventa i sin bön.

För de flesta är det lättare att läsa Bibeln flitigt, än att be litegrann varje dag. Det är förvånansvärt många kristna som ber drygt 15 minuter om dagen. Därför är det inte så konstigt att det åstadkommer lite i deras andliga liv.

Om du vill lära känna Gud och vara en hängiven kristen, måste du bestämma dig för att vara en bedjande kristen! I början märker du kanske att det är svårt att be. Ropa då till Gud och be honom om hjälp (**Luk 11:1**). Oroa dig inte om dina böner inte är perfekta, utan fortsatt att söka Gud i din bön och så kommer Han med tiden att lära dig att be.

Glöm aldrig att tro och tålamod går hand i hand (**Heb 6:12**). Sluta aldrig be även när Gud är långsam med sina bönesvar. Han gör det för att bygga upp din tro och ditt tålamod. I **Luk 18:1-8** lär Jesus oss hur vi ska be, genom att berätta om den besvärliga änkan som gång på gång gick till den orättfärdige domaren tills hon fick det hon hade rätt till. På samma sätt ska vi inte sluta be förrän vi har fått svar från Gud!

Under vår uppväxt i tron kommer vi att inse att Gud alltid svarar på våra böner med ett av följande tre svar: ”Ja” (Du kommer att få det du ber för), ”Nej” (Det är inte min vilja att du ska få det du ber för) och ”Fortsätt att be!”. Ju mer konsekventa vi är i vår tillbedjan, desto lättare kommer vi att höra Hans bönesvar. Vissa kristna har det svårare än andra att vara konsekventa i sin bön. De kanske tänker: ”Gud känner redan till mina behov, därför behöver jag inte tjata på Honom”. Självsäger Jesus att vår Fader vet vad vi behöver redan innan vi har bätt Honom om det (**Matt 6:8**). Ändå säger Herren att vi ska fortsätta be. Varför? Svaret till denna fråga är komplicerad.

Först och främst lär vi oss genom bönen att vara beroende av Gud. Vårt köttsliga jag gör motstånd och vill inte känna sig beroende av någon, även Gud. Men här måste vi förändra oss om vi vill vara framgångsrika i vår tjänst till Gud (**Joh 15:4-5**).

Å andra sidan, är vi ett med Gud när vi tillber Honom. Vi kommunicerar med Honom och låter Honom förändra oss (**2 Kor 3:17**). Att dväljas i bönen är nyckeln till att inte falla för frestelsen. En kristen som inte ber kan inte besegra synden:

“Vaka och be att ni inte kommer i frestelse. Anden är villig, men köttet är svagt.” **Mark 14:38**

Genom att få svar på våra böner om våra behov, lär vi oss att vinna samtidigt som vi växer i tron. Om du förblir trogen till Gud, kommer Han att börja använda dig i Hans verk. Därför är det viktigt att vara konsekvent i din bön, även om du redan insett att Gud vet dina behov. Låt inte dina böner omvandlas till listor fyllda med krav som du ställer på Gud. Vi kan be och titta Gud i händerna (“Gud, ge mig, hela, hjälp mig”), men vi kan också be och söka Hans ansikte (“Gud, visa Dig för mig, jag vill lära känna Dig”). David sökte Guds ansikte och därför var han också en man efter Guds eget hjärta.

“Mitt hjärta tänker på ditt ord: “Sök mitt ansikte!” Ditt ansikte, Herre, söker jag.” **Ps 27:8**

Ett problem som många har är att de inte kan stanna kvar i bönen. Jesus frågade sina lärjungar:

“ Han kom tillbaka till lärjungarna och fann att de sov. Då sade han till Petrus: “Så ni kunde inte vaka en enda timme med mig?” **Matt 26:40**

I Bibeln står det att vår bön inte ska bestå av många tomma ord (**Matt 6:7**), men det behöver inte betyda att vi ska tillbringa max 10–15 minuter med Gud.

När du tillhör en församling känner du oftast till de andra församlingsmedlemmarnas behov vilket gör att du kan be för dem. På det sättet tillbringar du även mer tid med Gud. När vi ber för andra, förändrar Gud oss.

Genom att be dagligen, kommer du att skapa en rutin i ditt liv. Jag tror inte att det finns en bättre grund för ett kristet liv än en väletablerad bönevana, följt av regelbunden Bibelläsning!

Vilka är de vanligaste hinder för en framgångsrik bön?

Först och främst måste vi lära oss att stänga ute allt annat medan vi ber. Till exempel, låt oss säga att du har bestämt dig att be i en timme och efter detta ska du titta på en intressant film eller läsa en spännande bok. Jag kan garantera dig att din Bön inte kommer vara full av nåd eftersom du redan begränsat den inför Gud.

Försök glömma allt annat och sätt inga tidsbegränsningar. Med andra ord, ägna tiden helt åt Gud och låt Honom leda dig in i bönen. Efter att du har bett tillräckligt, kommer du att känna dig andligt mätt och förnyad och därmed redo att avsluta bönen.

Ett annat hinder för en välsignad bön är att hålla inne förlåtelsen:

“Och när ni står och ber, så förlåt om ni har något emot någon. Då ska också er Far i himlen förlåta er era överträdelser.” **Mark 11:25**

Förlåt människorna deras överträdelser för att du själv ska bli förlåten (**Matt 6:15**) och för att din bön ska nå Fadern. Om du har syndat mot någon, gå först och rätta till din relation innan du börjar be.

“Därför, om du bär fram din gåva till altaret och där kommer ihåg att din broder har något emot dig, så lämna din gåva framför altaret och gå först och försona dig med din broder. Kom sedan och bär fram din gåva.” **Matt 5:23-24**

Vrede och konflikter med andra människor är en annan orsak som hindrar bönen.

” Jag vill nu att männen på varje plats ska be med heliga, lyfta händer, utan vrede och diskuterande.” **1 Tim 2:8**

Gud beordrar oss väldigt tydligt att lägga bort all vrede eftersom det inte uppfyller Hans vilja:

“Men nu ska också ni lägga bort allt detta: vrede, ilska, ondska, förtal och fräckheter från er mun.” **Kol 3:8**

Alla som är gifta bör vara försiktiga i sina förhållanden med varandra:

”På samma sätt ska ni män leva förståndigt med era hustrur, som är det svagare kärlet. Visa dem aktning som medarvingar till livets nåd så att inget står i vägen för era böner.” **1 Pet 3:7**

En fara som vi alla utsätts för är att våra böner blir som en slags religiös ritual, ord som saknar hjärtlighet och längtan. Ju mer vi ber desto större är risken att vi börjar be ”maskinellt” medan våra tankar är någon annanstans. För att undvika detta är det bra att be den Heliga Anden om vägledning i vår bön.

Som nyfrälsta har vi privilegiet att kunna bli fyllda med den Heliga Guds Ande (se Kapitel 4). Genom dopet i den Helige Anden, får vi gåvan att tala i tungor, vilket ger oss möjligheten att be både med vårt sinne och vår ande:

“Vad innebär då detta? Jo, jag vill be i anden, men jag vill också be med förståndet. Jag vill lovsjunga i anden, men jag vill också lovsjunga med förståndet.” **1 Kor 14:15**

Av egen erfarenhet kan jag instämma hur värdefull denna gåva är för vårt böneliv. Det har funnits tider då jag inte har haft styrkan att be med mitt sinne, men Anden i mig har hjälpt mig under bön i tungor (jag har även hört mig uttala mitt eget namn). Några minuter senare övergår min bön tillbaka till bulgariska, samtidigt som jag börjar känna en vändning i mitt andliga tillstånd samt ny styrka att vilja be! Jag tror att just det beskrivs i **Rom 8:26-27**.

“Så hjälper också Anden oss i vår svaghet. Vi vet inte vad vi borde be om, men Anden själv vädjar för oss med suckar utan ord. Och han som utforskar hjärtan vet vad Anden menar, eftersom Anden vädjar för de heliga så som Gud vill.”
Rom 8:26-27

Sammanfattningsvis vill jag uppmana alla att vara konsekventa i sina böner. Många troende vill främst växa i kunskapen om Gud, men de känner inte Honom för att de ber för lite. Låt oss idag besluta oss för att söka Hans ansikte, så att Han känner igen vår röst när vi tillber Honom!

Kapitel 7 – Prisa Gud

”Låt oss därför ständigt genom honom frambära lovets offer till Gud, en frukt från läppar som prisar hans namn.” Heb 13:15

De flesta nyfrälsta förstår inte lovsångens vikt. Att lovsjunga och prisa Gud i bön är något som de inte är vana vid.

Din egen lovsång likaså den gemensamma lovsången (med andra kristna i kyrkan eller i din hemgrupp) är ett sätt att förbli i Guds närvaro.

Många, särskilt de som söker logiken i allt de gör, missar välsignelserna som man får när man prisar Gud.

- När vi prisar Gud kommer vi lättare in i Hans närvaro. Vår bön är mycket djupare och närmare Honom:
*”Gå in i hans portar med tacksägelse, i hans gårdar med lovsång.
Tacka honom, lova hans namn” Ps 100:4*
- Vi lär oss att sätta Gud i centrum av allt. Många är vana vid att tänka enbart på sig själva. När vi sjunger lovsånger, ändras vårt tankesätt och vi ger Gud en central plats i våra hjärtan. Bibeln lär oss att en av de icke-troendes synder är just att de inte prisar Gud, trots att de känner till Hans skapelser:
“Ända från världens skapelse syns och uppfattas hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomliga natur, genom de verk han har skapat. Därför är de utan ursäkt. Trots att de kände till Gud prisade de honom inte som Gud eller tackade honom, utan de förblindades av sina falska föreställningar så att mörkret sänkte sig över deras oförståndiga hjärtan.” Rom 1:20-21
- Genom att lovsjunga Gud växer vi i vår tro:
“Låt Kristi ord rikligt bo hos er med all sin vishet. Undervisa och förmana varandra med psalmer, hymner och andliga sånger och sjung till Gud med tacksamhet i era hjärtan.” Kol 3:16

Ofta när vi provas och frestas, är allt vi behöver för att stå emot dem en meningsfull Biblisk sång.

- Guds nåd kommer över oss när vi lovsjunger Honom (se ovan **Kol 3:16**). Om en troendes liv går bra, man har erkänt sina synder, man lever utan att medvetet synda och har ödmjukat sig, då kommer han genom att lovsjunga Gud fylla sitt hjärta med glädje. Många troende inser inte att huvudorsaken till en saknad av livsglädje (förutom när de lever i en medveten synd) är att det beror på för lite lovsång. Detta leder i sin tur till andlig svaghet, eftersom det är glädjen i Gud som ger oss kraften att inte behöva det köttsliga (**Neh 8:10**).
- Under en lovsång kan det hända att vi blir befriade från demoner och dåliga vanor. Jag hör regelbundet hur människor blir befriade från demoner medan de prisar Gud, både i kyrkan och i hemmet. Djävulen och demonerna tål inte när en troende sätter Gud i centrum av sitt hjärta.

Jag tror att Gud kommer att ta emot din lovsång även om det i första hand motiveras av något av de ovanstående fördelarna. Om du fortsätter att prisa Gud, kommer du med tiden snart att kunna glömma de ovanstående fördelarna och fokusera på enbart Gud.

Tänk på vad Gud har gjort för dig – Han har skänkt dig tro, frälsning från Helvetet och evigt liv, för att inte tala om de många välsignelser, helande och omsorg som varje dedikerad kristen förr eller senare ser i sitt liv.

Det är därför vi ska prisa Honom – inte för att få någonting av Honom utan för det Han redan har gjort för oss. Prisa Honom för det Han Själv är. Tacka Honom för att Han är god, tålmodig, nådefull och barmhärtig.

“Lova Herren, min själ! Hela mitt inre, prisa hans heliga namn! Lova Herren, min själ, och glöm inte allt gott han gör.” Ps 103:1-2

Kapitel 8 – Sök dig till andra kristna

Det kristna livet kan inte vara framgångsrikt utan att leva i gemenskap med andra kristna. Gud har förbestämt att de olika delarna av Hans kyrka är i behov av varandra (**1 Kor 12:18-26**). Han vill använda Sig av människor i ditt liv för att bygga upp, blotta dina misstag, undervisa och trösta dig.

Vissa människor som var vana vid att vara självständiga innan de blev frälsta, har svårt att vara delaktiga i en församling eller ser inte behovet av att regelbundet träffa andra kristna. Guds ord säger att vi måste umgås med andra som delar vår tro.

”Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar. Och låt oss inte överge våra sammankomster, så som några brukar göra, utan i stället uppmuntra varandra, och det så mycket mer som ni ser att dagen närmar sig.” **Heb 10:24-25**

Från det ovanstående bibelordet ser vi att vår gemenskap med andra kommer att hjälpa oss med nedanstående:

- Att träna på att älska varandra.
Vi kan inte leva efter Jesus Kristus budord som säger till oss att vi ska älska varandra (**Joh 13:34**) om vi inte har gemenskap med varandra.
- Att uppmuntra varandra i tron.
Det sanna kristna livet, inte det religiösa, utan det livet där man har valt att följa Jesus i helighet och lydnad, kräver en stark kamp mot all synd och frestelse som köttet, världen och djävulen erbjuder.
Denna kamp skulle varit omöjlig utan vår gemenskap med andra kristna. Genom denna gemenskap ser en kristen att andra går igenom liknande strid och får värdefulla råd från dem som har erfarenhet.

Det finns även andra fördelar med den kristna gemenskapen:

- Att bära varandras bördor:

“Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag.” Gal 6:2

Att kunna dela med oss av våra bördor och få sympati, är ibland allt vi behöver för att vinna.

- Att bli tillsagda när vi har syndat.
”Bröder, om ni kommer på någon med att begå en överträdelse, då skall ni som är andliga människor i mildhet upprätta en sådan.” Gal 6:1

“Om din broder har syndat, så gå och ställ honom till svars enskilt, er emellan. Lyssnar han på dig så har du vunnit din broder. Men om han inte lyssnar, ta då med dig en eller två andra, för att varje sak ska avgöras efter två eller tre vittnens ord. Lyssnar han inte till dem, så säg det till församlingen. Och lyssnar han inte heller till församlingen, då ska han vara för dig som en hedning och tullindrivare.” Matt 18:15-17

- Gud befinner sig mitt bland två eller flera troende samlade i Jesu namn:
“För där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.” Matt 18:20

- Den gemensamma kristna bönen är stark och effektiv.
“Vidare säger jag er: Om två av er här på jorden kommer överens om att be om något, vad det än är, så ska de få det av min Far i himlen.” Matt 18:19

- När vi är samlade, kan vi tjäna varandra och förbättra våra gåvor.

Gud har gett oss den Heliga Andens gåvor för att tjäna varandra.

“Tjäna varandra, var och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd.” 1 Pet 4:10

- Gemenskapen med andra kristna förbereder oss för att tjäna Gud utanför församlingen.

Många kristna ser inte betydelsen i att det är viktigt för Gud att vi ska vara ense.

När vi är köttsliga är risken större att bli osams och sära på oss på grund av diverse triviala orsaker och olikheter i doktrinerna, medan Guds vilja för oss är att vara eniga i sinnet, Anden och våra ändamål.

“Men jag ber inte bara för dem, utan också för dem som kommer att tro på mig genom deras ord. Jag ber att de alla ska vara ett, och att de ska vara i oss liksom du, Far, är i mig och jag i dig. Då ska världen tro att du har sänt mig. Och den härlighet som du gett mig har jag gett till dem, för att de ska vara ett liksom vi är ett: jag i dem och du i mig, så att de är fullkomligt förenade till ett. Då ska världen förstå att du har sänt mig, och att du har älskat dem så som du har älskat mig.” **Joh 17:20-23**

Bara genom att umgås med varandra och söka enighet kan vi fullborda Jesus vilja!

Det finns tre officiella sätt att umgås med andra kristna. De flesta församlingar erbjuder gemensam fika efter gudstjänsten. Vissa församlingar har även mindre hemgrupper där alla kan kommunicera fritt, berätta vittnesbörd och ägna mer uppmärksamhet åt den enskilda individen. De andliga gåvorna utövas när människorna har ett öppet sinne för dem. Ett annat sätt är den personliga kontakten mellan kristna som enas i Anden. Jag rekommenderar att hålla fast vid en församling och undvika att byta ofta.

Jag avråder nyfrälsta från att besöka endast hemgrupper eller enbart ha kontakt med enskilda kristna. För mig är dessa två typer av gemenskaper ett utmärkt tillskott till medlemskapet i en församling, men det måste behandlas med försiktighet, eftersom det finns stängda hemgrupper där falska läror lärs ut. I sådana fall är det svårt för den nyfrälste att inse vad han har varit involverad i om han inte har haft någon kontakt med andra kristna i församlingen.

Kapitel 9 – Sprid Evangeliet

“Men ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk för att förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.” **1 Pet 2:9**

Trots att varje troende har ett unikt uppdrag från Gud, måste vi alla dela med oss av vår tro. Om vi tror på Guds ord, är vi medvetna om att människorna runt omkring oss kommer att dö till följd av sina synder.

Utan Jesus Kristus kan ingen räddas från det eviga straffet i eldsjön (**Joh 3:16**). Därför måste vi prata om Jesus Kristus och hur Han köpte oss fria genom korset.

“Var och en som åkallar Herrens namn ska bli frälst. Men hur ska de kunna åkalla den som de inte har kommit till tro på? Och hur ska de kunna tro på den som de inte har hört? Och hur ska de kunna höra om ingen predikar?” **Rom 10:13-14**

Ur den mänskliga synvinkeln är det bekvämare att gå till kyrkan, träffas med enbart troende och njuta av frälsningen som vi har mottagit i Jesus Kristus. Men Guds vilja är att vi alltid delar med oss av vår tro med de ickefrälsta.

“Herren Kristus ska ni hålla helig i era hjärtan. Var ständigt beredda att svara var och en som ber er förklara det hopp ni har.” **1 Pet 3:15**

“Och han sade till dem: ”Gå ut i hela världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt ska bli frälst, men den som inte tror ska bli fördömd.” **Mark 16:15-16**

Det kan hända att Gud aldrig ger dig en heltidstjänst, men Han kommer aldrig låta dig gå utan ett uppdrag i livet!

Du kan ha egen familj, arbete eller verksamhet, men Gud vill ändå använda dig för att leda andra till frälsning. Guds primära mål, från Adams fall till idag, är att alla ska bli frälsta. Gud uppmanar oss att sprida det goda budskapet som leder till frälsning.

“Men var du sund och förnuftig på alla sätt. Bär ditt lidande, utför en evangelists gärning och fullgör din tjänst.” **2 Tim 4:5**

När du börjar prata om Jesus, kommer du att upptäcka två sanningar:

- Först och främst har inte alla någon tro. Du kommer att stöta på meningsmotståndare, otro och människor som avvisar dig. Om du fortsätter att dela med dig av budskapet om Jesus Kristus, kommer Gud att lära dig bemöta argumenten och till och med välsigna din berättelse så att den kommer beröra många människor. Det verkar som att det som hindrar oss mest från att predika, är rädslan för vad människor kommer att tycka om dig. Vi måste övervinna dessa rädslor genom att tänka mer på de förlorade människorna än om vår egen stolthet och värdighet. Kom alltid ihåg att någon, någonstans väntar på att höra de goda nyheterna om evigt liv från Jesus Kristus.
- Den andra sanningen är att du själv välsignas genom att du sprider de goda nyheterna. Många Kristna vill fyllas med den Helige Anden på nytt genom att tillbringa många timmar i bön, läsa Bibeln eller fasta regelbundet. Allt detta är givetvis bra, men det som vissa kristna inte inser är att de även får en påfyllning med Guds Ande när de predikar till folket om Jesus. Aposteln Paulus talar om detta i **Romarbrevet**:

“Och jag vet att när jag kommer till er, så kommer jag med Kristi välsignelse i fullt mått.” **Rom 15:29**

Vissa troende blir avskräckta eftersom de inte ser snabba resultat från evangeliseringen. Här behöver man förändra sitt tankesätt, eftersom man inte kan förvänta sig att Gud omedelbart ger de resultat man vill ha. Guds vilja är egentligen att vi ska betrakta oss som Hans tjänare och låta Honom bestämma när någon som vi har talat med kommer till tron. Gud kan använda dig för att så ett frö av tro hos någon, sedan använda en annan för att vattna fröet och så vidare, tills vederbörande kommer till tron. Om du ser på frälsningsprocessen på detta sätt, kommer du inte att tappa modet och ge upp så lätt. Det är viktigt att vi alltid kommer ihåg att Guds ord som vi sprider, aldrig kommer återvända tomma (**Jes 55:11**) och att vårt arbete för Gud inte är förgäves (**1 Kor 15:58**).

Vi måste också inse att effektiviteten av evangeliseringen beror främst på heligheten av våra hjärtan och tillgängligheten av smörjelse i våra liv.

Ju närmare vi lever Gud och ju renare och ödmjukare vi är, desto effektivare kan vi vittna om det eviga livet i Kristus. Betoningen i det Nya Testamentet är att vara Hans vittnen och inte bara vittna om Honom.

Det första innebär att vi är vittnen med hela vårt liv, vårt beteende, vårt sätt att reagera till provokation och problem, medan den andra innebär att predika om Jesus. Låt oss vara **vittnen** och **vittna**!

De flesta kristna vet inte hur de ska börja prata med människor om Gud. Många ber om att få tillfällen att evangelisera bara för att de känner att de måste göra det, men Gud värderar ärligheten i dina ord. Om du innerligt vill sprida Guds budskap, måste du uppriktigt be Honom om det. Först då kommer Han att skicka rätt människor till dig. När detta har skett, dela med dig av ditt eget vittnesbörd och berätta om vad Gud har gjort för dig i ditt liv. Presentera sedan Evangeliet och berätta att vi alla är syndare, inklusive personen själv och att Gud skickade Sin Son för hans skull. Berätta att Gud straffade Sin Son för att personen i fråga ska bli rättfärdigad genom tron och inte genom sina goda gärningar. Påpeka att det inte finns någon rättfärdig människa och att ingen kan rättfärdigas genom sina goda gärningar. Berätta om varför Jesus dog på korset, återuppstod på tredje dagen och nu sitter vid Gud Faders högra sida i himlen. Säg till denna person att han har rätt att be om förlåtelse för alla sina synder och att han ska sluta leva i synd. Personen ska be Gud om hjälp och vägledning att leva i helighet. Gud vill att vi alla ska omvända oss och ödmjuka oss. Ge den personen antingen det Nya Testamentet eller en Bibel och bjud in honom till kyrkan. Efter att du har pratat med denna person, be för honom och ha regelbunden kontakt utan att det går till överdrift. Risker finns att du uppfattas som lite påstridig, men den personens själ är väl värd risken. Detta är allt du kan göra, resten kommer Gud att ta hand om. Att sprida det goda budskapet är vår plikt som kristna. Vi får inte glömma att det är tack vare någon som pratade med oss en gång i tiden, som vi kom till tron. Vi är tacksamma att vi hörde det goda budskapet om Jesus och nu är det vår tur att föra vidare det.

Kapitel 10 – Var Guds tjänare

Många kristna tror felaktigt att storhet uppnås genom att vara med i kyrkans högt uppsatta kretsar, genom andra troendes bekräftelse eller genom att vara välkänd. Låt oss se vad Jesus säger om detta:

“Men Jesus kallade dem till sig och sade: ”Ni vet att folkens ledare betar sig som herrar över dem och att stormännen härskar över dem. Men så ska det inte vara bland er. Nej, den som vill vara störst bland er ska vara de andras tjänare, och den som vill vara främst bland er ska vara de andras slav. Så har inte heller Människosonen kommit för att bli betjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.” **Matt 20:25-28**

Vår Gud kom till jorden för att tjäna oss. På samma sätt uppmanas vi att följa Hans spår. Ju mer du tjänar andra, desto större är du i Guds ögon. Tjänsten är dock inte enbart det Gud tittar på. Han förväntar sig att vi bär på Andens frukter, lever i helighet, samt är hängivna och kärleksfulla framför allt annat. Om vår kärlek för Gud och människorna är sann, så kommer den att uttrycka sig i din tjänst.

“Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner.” **Joh 15:13**

Även om det finns sätt att tjäna Gud direkt (genom lovsång t.ex.), uttrycks oftare vår tjänstgöring genom att vi tjänstgör människor Han skickar till oss. Gud älskar och bryr sig om människorna! Därför är den som älskar och tjänar människorna också Guds tjänare.

Guds rike växer mitt ibland oss (**Luk 17:21**). När du blir kristen, kommer Gud börja använda dig i andra människors liv. Om du är hjärtlig och hängiven i din tjänst, kommer Gud gradvis öka gåvorna du får så att du kan göra ännu mer nytta.

De flesta kristna försätter sig inte i situationer där Gud kan nyttja dem och utvecklar därför inte Guds andliga gåvor. Vissa har ingen lust att vara tjänare, andra ser inte sambandet mellan att tjäna sin näste och därmed tjäna Gud och vissa saknar självförtroendet och tron att just de kan användas av Gud. Jag

skulle kunna jämföra ett kristet liv utan tjänst med ett äktenskap utan barn. Därför, om du vill leva ett fullkomligt kristet liv på jorden, uppmuntrar jag dig att be till Gud med hela ditt hjärta att vara Hans tjänare och inte bara troende.

Men hur kan du veta vad just din kallelse från Gud är. Många troende litar på sitt eget sinne och utan att ägna tid åt att söka Guds vilja, tar de den första möjligheten de ser. Många unga troende bestämmer sig för att Gud har utsett dem till lovsångare i kyrkan bara för att de gillar musik eller uppmärksamheten. Andra kopierar sina bröder eller systrar utan att någonsin ha ingivelse från Gud.

Det som Gud förväntar sig från sina barn är att söka Hans ansikte i allt – inte minst när det gäller tjänsten som Han har förberett för dem! Alla Guds barn har en livsuppgift som Gud har förberett innan världens skapelse:

“Hans verk är vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar som Gud har förberett för att vi ska vandra i dem.” Ef 2:10

Sök därför Guds kall i bön och vänta på Honom. Längta med hela ditt hjärta och be att Han ska kalla dig och då kommer Han att göra det. Men, det kommer med ett pris – längtan, tårar i bön, fasta och väntan på Gud. Fortsätt att tro och kom ihåg att endast i den tjänsten som Gud tilldelat dig, kommer du att känna dig tillfreds och frukterna du skördar kommer vara eviga. (**Joh 15:16**).

Jag skulle vilja säga att det är en liten del kristna som tvingas lämna sin världsliga sysselsättning för att enbart tjäna Gud. De flesta stannar kvar på deras arbetsplatser och tjänar Gud på sin fritid. Detta innebär inte att de är mindre värda i Guds ögon eller att deras tjänst är mindre värd. I Bibeln står det att även aposteln Petrus hade fortsatt som hantverkare en viss tid av sin tjänst.

Många troende har förväntningar på tjänsten som Gud har för dem. Eftersom de har haft vissa talanger eller erfarenheter innan de blev frälsta, kan det vara svårt för dem att inse att Gud kan ha en helt annan plan för dem.

Gud kan såklart använda deras talanger, men det som står i centrum av den kristna tjänsten är dopet i den Heliga Anden och smörjelsen dopet bär med sig (se kapitel 4). Det sistnämnda är det som avgör hur Gud vill nyttja oss.

Något som vi kristna måste tänka på när vi tjänar Gud och ser Hans kraft i vår tjänst, är att det finns en viss fara i att man kan vilseledas av tanken att Gud godkänner det vi gör. Det är inte nödvändigtvis så:

“Inte alla som säger ’Herre, Herre’ till mig ska komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Fars vilja. Många ska säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med ditt namn och drivit ut onda andar med ditt namn och gjort många kraftgärningar med ditt namn? Men då ska jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort från mig, ni förbrytare.” (Matt 7:21-23)

Låt oss alltid komma ihåg att den Heliga Andens gåvor och vår tjänst ska gynna andra, medan Andens frukter och vår personliga helighet är viktiga för oss själva!

En annan fara för vår tjänst är risken att vi bli för stolta. Ju framgångsrikare vi är, desto större är risken. I Evangelierna visar Gud oss hur vi kan undvika att detta händer.

“På samma sätt ska också ni säga, när ni har gjort allt som ni fått i uppdrag: Vi är odugliga tjänare. Vi har bara gjort vår plikt.” (Luk 17:10)

Vi skall alltid komma ihåg att vi enbart är tjänare och att allt vi har fått, såsom gåvor, visdom, kärlek eller framgång i tjänsten, har vi fått av Gud. För att kunna behålla denna övertygelse, måste vi en gång för alla inse att det inte finns något gott inom oss – vårt köttsliga jag är alltid beredd att ta emot äran från andra människor, men äran tillhör enbart Gud. Vi får aldrig ta äran ifrån Honom!

Vad motiverar oss att tjäna Gud? Det får aldrig vara vår önskan att bli ärade eller att uppfattas som mer andliga än de andra i kyrkan! Som jag nämnde tidigare; ju mer av Guds frukter vi bär inom oss, ju mer vi ödmjukar oss och ju mer kärlek för Gud och människorna vi har, desto mer andliga är vi. Allt detta kan vi få utan en specifik tjänst!

Gud nöjer sig även när vi samlar på frukter för att få evigt liv och rikedom i Himlen (**Luk 12:33, Joh 15:16**). Men två andra och betydligt bättre anledningar att ägna vårt liv till att tjäna Gud är:

- Tacksamheten för Hans kärlek och frälsning (**2 Kor 5:14-15**)
- Önskan att lära känna Honom bättre (**Joh 12:26**)

Det enda sättet att se Guds fullkomliga kärlek och nåd för människan är genom att tjäna Honom och lära känna Hans vägar. Om du begränsar dig till att endast besöka kyrkan då och då, kommer du att uppleva några vittnesbörd om Hans kraft i ditt liv, men om du har modet att stå i frontlinjen där Jesus står, kommer du kunna se Guds utsträckta hand och du kommer få privilegiet att tjäna Honom. Alla israeliter såg det delade havet, men det var endast Mose som följde Guds väg till fullo. Du kan ställa dig frågan idag – räcker det för dig att gå genom det delade havet eller vill du lära känna Den som har delat havet?

Kapitel 11 – Var helig

“Det står ju skrivet: Ni ska vara heliga, för jag är helig.” 1 Pet 1:16

Ju djupare vi har kommit in i våra kristna rutiner – att gå till kyrkan, lovsjunga Gud, tjäna Gud och läsa Bibeln – desto lättare är det att glömma att ***allt detta har ingen betydelse om vi saknar helighet***. Dagen efter vår frälsning är vi fyllda med ånger, medvetna om våra synder inför Gud. Ju mer tiden går och vi fokuserar på vår tjänst i sig, desto större är risken att vi glömmet bort vår egen helighet, det andliga tillståndet, i vilket vi försöker hålla oss borta från synden för att inte såra vår älskande Far.

Risken att bli vilseledd är särskilt stor när vi märker att Gud använder oss i andras liv (för evangelisering, bön, predikan eller andra andliga gåvor). Vi får aldrig underskatta vår köttsliga natur som hela tiden försöker undvika Korset, vilket är där våra köttsliga begär korsfästs.

“Sedan sade han till alla: ”Om någon vill följa mig, ska han förneka sig själv och varje dag ta sitt kors och följa mig.” Luk 9:23

Vilken typ av helighet är det frågan om här? Betyder detta att vi ska vara rädda ifall vi syndar? Finns det överhuvudtaget kristna som inte syndar? Bibeln är tydlig att det inte finns sådana människor:

“Om vi säger att vi inte har synd, bedrar vi oss själva och sanningen finns inte i oss.”... ”Om vi säger att vi inte har syndat, gör vi honom till en lögnare, och hans ord finns inte i oss.” 1 Joh 1:8, 10

Var och en av oss syndar dagligen, men med tiden helgar Gud oss och vi blir mer lika Jesus. Vi måste kunna känna friheten från synderna som tidigare präglat oss. Men även om vi är befriade från dem, fortsätter vi att synda och behöver därför be Gud om förlåtelse

“Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.” 1 Joh 1:9

“Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, då har vi gemenskap med varandra, och Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd.” 1 Joh 1:7

Ovanstående vers visar att om vi vandrar i ljuset, renar Kristi blod oss från synderna som vi ibland begår, d.v.s. ”att vandra i ljuset” betyder att vi inte längre medvetet syndar, som vi gjorde innan vi blev frälsta. Med andra ord, vårt hjärta vill vara heligt och försöker hålla sig rent samt kämpar mot frestelserna som angriper det. Men oavsett hur mycket vi kämpar och vill vara heliga, syndar vi ibland (**Rom7:19-25**).

Ta till exempel äktenskapsbrott, där en kristen medvetet syndar. Han har helt enkelt bestämt sig för att kombinera ”Kristendomen” med denna synd. Hans vilja är att leva på detta vis. Låt oss nu ta en titt på en annan kristen, som håller sig ”ren” från denna synd, men vid ett tillfälle känner sig attraherad av en förbipasserande och på så sätt begår äktenskapsbrott i sitt hjärta (**Matt 5:28**). Skillnaden mellan de två personerna är stor och livsviktig – personen i det andra exemplet vandrar i ljuset eftersom den vill och strävar efter att leva gudalikt. Denna person syndar, fast han lever inte i synden. Jesu blod kan och även renar honom i samma ögonblick han ber om förlåtelse, till skillnad från den första kristne som har medvetet valt att leva i synd (**1 Joh 1:8-9**).

Jag hade glatts om var och en av er som läser denna bok kommer ihåg och lever åtminstone efter det som står i detta kapitel.

Bevara din helighet. Var lydlig mot Gud och försök att leva gudalikt! Be Gud välsigna dig och ge dig styrka för att kunna leva efter Hans vilja. Tro aldrig att enbart dina goda gärningar kommer att rädda dig på domens dag.

Jag kommer aldrig glömma vad en kristen bror sa till mig en gång: ”Varför predikade ingen för oss i kyrkan att vi måste hålla oss rena? Det predikades om allt möjligt, men ingen varnade oss för konsekvenserna som den medvetna synden bär med sig för kristna.” Denna bror var fastbunden vid demoniska relationer som inte tillät honom leva ett normalt liv. Han sov stora delar av dygnet och var oförmögen att gå ut och arbeta. Innan han fick dessa problem, hade han levt i nästan 20 år med medvetna sexuella synder fast han var frälst.

Bibeln varnar oss – om vi som troende syndar medvetet, kommer vi att straffas och få konsekvenser. Till exempel i **1 Kor 6:18**, beskrivs otukten som en synd mot sin egen kropp, som kommer att leda till sjukdom.

“Fly bort från otukten! All annan synd som en människa begår är utanför kroppen, men den otuktige syndar mot sin egen kropp.” **1 Kor 6:18**

Ett annat exempel på sjukdomar som har orsakats av att leva i synd som kristen, kan vi läsa i kapitel 11 från samma brev.

“Den som äter brödet eller dricker Herrens bägare på ett ovärdigt sätt syndar därför mot Herrens kropp och blod. Var och en ska pröva sig själv och så äta av brödet och dricka av bägaren. Den som äter och dricker utan att urskilja Herrens kropp, han äter och dricker en dom över sig.” **1 Kor 11:27-30**

För att undvika att vilseledas i denna fråga, låt oss aldrig utmärka oss själva efter de andliga gåvor vi har fått; antalet människor som kom till tron genom oss eller efter omfattningen av vår tjänst. Tyvärr kommer många medlemmar i kyrkokörer liksom många predikanter och många kristna som har gjort mirakel hamna i helvetet:

“Inte alla som säger ‘Herre, Herre’ till mig ska komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Fars vilja. Många ska säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med ditt namn och drivit ut onda andar med ditt namn och gjort många kraftgärningar med ditt namn? Men då ska jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort från mig, ni förbrytare.” **Matt 7:21-23**

Om du vill få ett evigt liv, måste följande vers alltid finnas i ditt hjärta:

“Men Guds fasta grund består och har detta sigill[d]: Herren känner de sina, och: Var och en som åkallar Herrens namn ska hålla sig borta från orättfärdighet.” **2 Tim 2:19**

Låt oss alltid lämna och hålla oss borta från synden. Amen!

Kapitel 12 – Om kärleken till Gud

Det största budet är att älska Herren med hela vårt hjärta och av hela vår själ och av hela vår kraft och av hela vårt förstånd, samt vår nästa som oss själva (**Luk 10:27**). Tänker vi på vad det innebär att älska Gud?

Redan i Gamla Testamentet visar Gud oss att kärleken till Honom innebär att lyda Hans bud:

“För om ni noga håller alla dessa bud som jag ger er att följa, så att ni älskar Herren er Gud och vandrar på alla hans vägar och håller er till honom.” **5 Mos 11:22**

“genom att du älskar Herren din Gud och lyssnar till hans röst och håller dig till honom. Detta betyder liv och lång levnad för dig, så att du får bo i det land som Herren med ed har lovat att ge dina fäder, Abraham, Isak och Jakob.” **5 Mos 30:20**

Vi ser att kärleken till Gud uttrycker sig genom att lyssna till Hans röst och att förhålla sig till Hans vilja, d.v.s. det är inte enbart den känslomässiga kärleken. Det är den praktiska och den synliga kärleken i en människas liv som uttrycks.

Till de Gamla testamentens verser måste vi lägga till orden från vår levande Gud, Jesus Kristus:

“Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud.” **Joh 14:15**

Det är det praktiska testet som var och en kan göra för att se om han älskar Gud – håller du fast vid Kristi bud?

Vi lever i en tid där läran om den så kallade ”supernåd” har smugit sig in i många kyrkor som anser sig vara levande. I de kyrkor predikas att om du en gång blivit frälst, finns det inte längre någon fara för din själ; att du kan leva ett världsligt liv, att prata och synda som de, samtidigt som du förblir i Gud och är frälst.

Men Jesus ord frågar oss i Guds bok:

”Varför kallar ni mig 'Herre, Herre', när ni inte gör vad jag säger?” (Luk 6:46)

Låt oss inte lura oss själva bröder och systrar, utan helgelse kommer ingen att se Herren. (Heb12:14)! Låt oss inte vilseledas! Att lovsjunga, lyfta våra händer i kyrkan och känna den varma känslan i våra hjärtan under en Gudstjänst, är inte värt något om din kärlek till Gud inte är sann. **Vår kärlek till Gud testas genom vår lydnad, inte våra ord, predikan, löften eller kunskap.**

Självklart kommer varje kristen till Gud med olika problem, som synder, vantrö och dåliga vanor. Det tar tid för en nyfrälst att bli helgad och börja se skillnad i sitt liv. Jag vill inte fördöma någon, men alla kan testa bristerna i sin helighet. Är det på grund av att du är nyfrälst eller på grund av olydnad gentemot Gud?

Johannes, kärlekens apostel, berättar mycket om kärleken till Gud:

“Detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud. Och hans bud är inte tunga.”
1 Joh 5:3

“Men hos den som håller fast vid hans ord har Guds kärlek verkligen nått sitt mål. Så vet vi att vi är i honom.” **1 Joh 2:5**

Guds bud är inte svåra när man har bestämt sig för att överlämna sig till Honom helt, när man har bestämt sig för att vara helig och lämnar världen bakom sig. Så länge det kristna hjärtat inte har bestämt sig för att bli heligt, kommer det att vandra mellan helighetens höjder och syndernas djup. Detta vandrande mellan polerna kan pågå i flera år tills ens hjärta enbart tillhör Gud. Beslutet att förlita sitt liv på Gud och lämna synden är ett beslut som kommer från hjärtat, grundat i tron. Även om sinnet kan ha längtat länge efter detta, behöver hjärtat den del av tron som är nödvändig för att befrias från synden:

”för allt som är fött av Gud besegrar världen. Och detta är den seger som har besegrat världen: vår tro” **1 Joh 5:4**

Även om den troende med all kraft och vilja försöker kämpa mot synden, kommer han att misslyckas. ***Kom ihåg – kampen mot synden är genom tro från ditt hjärta, inte genom din viljas kraft!*** I det ögonblick du börjar tro att Gud kan bevara din helighet, har du segrat.

Jesus sade: *“Liksom den levande Fadern har sänt mig och jag lever genom Fadern, ska också den som äter mig leva genom mig.”* (Joh 6:57)

Vi lever genom Jesus dag efter dag. Låt oss ge upp våra egna ansträngningar och lita på Honom. Det är vägen som varje troende själv måste upptäcka.

Förädlandet av vår kärlek till Gud slutar inte genom att endast överge våra synder! Vi måste förstå att det ibland är möjligt att älska Jesus känslomässigt, men inte älska Hans natur. Människan är en emotionell varelse och därmed fullkomligt kapabel att tro att han älskar Gud utan att älska det Gud älskar och hata det Gud hatar. Inser vi hur mycket Jesus hatar synden? Skrattar vi åt skämt som Jesus aldrig skulle skratta åt? Tittar vi på filmer, som vi inte skulle titta på i Hans närvaro? Är vi skadeglada när våra fiender lider? Är vi avundsjuka när någon ofta används av Gud? Vi måste inse att för att kunna växa i vår kärlek till Gud måste vi växa i vår kärlek till heligheten och vårt hat till synden. Jesus säger:

“Du älskar rättfärdighet och hatar orättfärdighet. Därför har Gud, din Gud, smort dig med glädjens olja mer än dina medbröder.” Heb 1:9

Här ser vi att Jesus älskade heligheten (rättfärdigheten) och hatade synden (orättfärdigheten) – det var därför han var smord.

Är det förvånande då att vi själva inte besitter denna smörjelse och denna glädje när vi inte fullkomligt följt Hans exempel?

Kapitel 13 – Kommer Gud att ta mig tillbaka?

Trots att denna bok är tänkt till nyfrälsta kristna, ansåg jag att det var nödvändigt att inkludera detta kapitel eftersom nyfrälsta lätt kan falla bort från tron.

I de flesta fall är detta orsakerna:

- Brist på andligt ledarskap.
- Svag tro.
- Förekomsten av en beständig, obese grad synd som drar tillbaka den troende till världen.
- Förföljelse eller svårigheter på grund av ens tro.
- Brist på hängivenhet (man läser inte Bibeln, man ber inte, mm.).
- Dåligt umgänge.

Oavsett orsaken till förlusten i tron, den dagen man vill komma tillbaka till Gud, upptäcker man att det finns några hinder på vägen.

Först och främst är det skuld känslan och ovissheten om Gud vill ta oss tillbaka. Eftersom många inte känner Honom väl, är det troligt att de drar slutsatsen att Han inte är villig att ge en andra chans. Detta är inte sant. När Petrus frågade Jesus hur många gånger man ska förlåta sin närmaste, svarade Gud:

“Jesus sade till honom: ”Jag säger dig: Inte sju gånger utan sjuttio gånger sju.”
Matt 18:22

Hur kan vi då tro att Gud vill att vi ska vara mer förlåtande än Han själv? Vi ska istället vara säkra på att Han är redo och villig att förlåta oss när vi kommer till Honom i omvändelse:

“Skulle jag finna någon glädje i den ogudaktiges död? säger Herren Gud. Nej, jag vill att han vänder om från sin väg och får leva.” **Hes 18:23**

För det andra måste vi inse att i samma ögonblick som en person bestämmer sig för att återvända till Gud, kommer fienden att vara på sin vakt. Djävulen kommer att göra allt för att stoppa omvändelsen och återvändandet av den troende. Han kommer oavbrutet att påminna om synderna man ägnat sig åt

under tiden man varit borta från Gud. Fiendens mål är att övertyga den troende hur smutsig, oduglig och oönskad han är i Guds ögon.

Tillåt inte Satan lära dig vem Gud är! Tillåt istället Guds ord visa dig att det finns en väg tillbaka till Gud för dig!

Liknelsen om den återfunne sonen, som Jesus personligen berättade, är till för att uppmuntra och övertyga dig att Gud väntar (**Luk 15:11-32**).

Det är den stabila Bibliska grunden att gå på om man vill komma tillbaka till Gud. Det är tack vare Guds nåd och inte din förtjänst som du har rätt till att återvända till Honom. Börja läsa Bibeln igen och be varje dag. Var inte bekymrad om du inte är tillräckligt stark i början. Lägg undan tid för Gud och be om nåd för att börja söka Honom igen. Det kommer inte att ta lång tid och du kommer att känna igen Guds nåd. Med tiden kommer Gud att ge tillbaka platsen du var på innan du avvek från Honom. En annan grundläggande taktik för Satan är att övertala den kristne att han har hånat den Helige Anden. Låt oss läsa vad Jesus säger om hädelsen:

“Därför säger jag er: All synd och hädelse ska människorna få förlåtelse för, men hädelse mot Anden kommer inte att förlåtas. Den som säger något mot Människosonen ska bli förlåten. Men den som talar mot den helige Ande kommer inte att bli förlåten, varken i den här tidsåldern eller i den kommande.”

Matt 12:31-32

Djävulens argumentation är följande: ”Att tappa tron är ett hån mot den Helige Anden”. Detta är dock långt ifrån sanningen! Hädelse mot den Helige Anden är just det, att tala ut ord mot Guds Ande.

I händelsen från Matteus, kapitel 12:24, påstod fariséerna att Jesus driver ut de onda andarna med hjälp av Beelsebul, de onda andarnas furste. Med andra ord hävdade de att anden som bodde i Jesus kom inte från den Helige Anden, utan var ond. Vi ser att denna oförlåtliga synd har inget gemensamt med synden att tappa tron. Guds ord uppmuntrar oss att hjälpa de som har syndat.

“Bröder, om ni kommer på någon med att begå en överträdelse, då skall ni som är andliga människor i mildhet upprätta honom. Men se till att inte du också blir frestad.” **Gal 6:1**

Ett stort hinder för vår återförening med Gud är feltolkningen av **Hebreerbrevet 6:4-6**:

“De som en gång har tagit emot ljuset och smakat den himmelska gåvan, fått del av den helige Ande och smakat Guds goda ord och den kommande världens krafter men sedan avfallit, dem går det inte att föra till ny omvändelse då de själva korsfäster Guds Son på nytt och hånar honom offentligt.”

Konsekvenserna för den som motsvarar allt som står i ovanstående citat är katastrofala, men det betyder inte att det berör alla som har tappat tron! Låt oss titta närmare på villkoren:

- Har varit upplysta.
D.v.s. de har sett sanningen och sig själva som syndare.
- Har ”smakat på den himmelska gåvan”.
D.v.s. de har börjat tro på Jesus, omvänt sig och erkänt Honom som sin Herre.
- Har fått ”del av den Helige Anden”.
D.v.s. de har inte varit vanliga kristna, utan de har tagit emot Guds Ande.
- Har “smakat av Gudsordet”.
D.v.s. de har svarat till det Bibliska budskapet genom att omvända och överlämna sig till Gud.
- Har “smakat av den kommande världens krafter”.
D.v.s. de har upplevt Guds rikes övernaturliga krafter. De kan ha blivit helade på ett mirakulöst sätt genom den Helige Andes gåvor och så vidare.

När vi läser dessa villkor, kan vi lätt tro att det inte finns hopp för oss att återvända till Gud. Det vi behöver inse är att endast Gud känner var och en av oss till fullo och vet till vilken grad vi uppfyllde dessa villkor när vi först kom till tron.

Å andra sidan, är det omöjligt att återvända till Gud ”eftersom de själva på nytt korsfäster Guds Son...”. Med andra ord, oförmågan att sonas finns endast tills den troende fortsätter att synda av egen vilja och vägrar omvändas. I samma

ögonblick han omvänder sig, det vill säga, lämnar synden och kommer tillbaka till Gud och ber för förlåtelse, kan denna person bli ”förnyad”.

Jag vill avsluta kapitlet med mitt eget vittnesbörd då jag i många år hade fallit bort från tron.

Jag kom till tron redan som tonåring under det stora återupplivandet i Bulgarien på 80–90 talet. Strax efter det tappade jag tron och levde utan Gud i mer än 10 år. Jag är säker att jag då var frälst, jag hade smakat av det goda Gudsordet, jag mediterade över Bibeln i bön och prisade Gud i timmar. Jag vittnade om Jesus, jag var till och med förföljd för min tro. Under den tiden var jag inte döpt i den Heliga Anden. Under denna tid insjuknade jag och min tro började avta. Ett år senare hade jag tappat den helt. Jag hade ingen andlig ledare och sökte därför regelbunden kontakt med andra troende. I Sin stora kärlek visade Gud mig barmhärtighet och några år senare tog Han tillbaka mig efter att jag genomgått många svårigheter. När tiden var inne, kom Gud och avslöjade för mig att alla mina synder var förlättna och att jag var helad från mitt bortfall. Några månader senare, fyllde Han mig med Sin heliga Ande och kallade in mig till tjänst. Jag kommer aldrig glömma budskapet från Gud som kom till mig via en predikant. Gud visade mig att Han ville ha tillbaka mig:

“Så länge du andas och det finns en endaste atom inom dig som längtar efter att återvända till Gud, kan du göra det!”

Självaste önskan att återvända till Gud, betyder att du inte motsvarar beskrivningen i Hebreerbrevet **6:4-6**. Ta till exempel liknelsen om den återfunne sonen (**Luk 15:11-32**). Tro på liknelserna om det återfunna fåret (**Luk 15:3-7**) och det återfunna myntet (**Luk 15:8-10**). Var inte rädd! Tro (**Luk 8:50**) och kom ihåg apostel Paulus ord:

“Det är ett ord att lita på och värt att tas emot av alla, att Kristus Jesus kom till världen för att frälsa syndare – och bland dem är jag den störste! Men jag mötte barmhärtighet, för att Kristus Jesus skulle få visa hela sitt tålamod först mot mig, som en förebild för dem som ska komma till tro på honom och få evigt liv.”

1 Tim 1:15-16

Kapitel 14 – Vad kan vi göra för att inte tappa vår tro?

I förra kapitlet gick vi igenom några hinder från att återkomma till Gud för den som tappat sin tro. Men precis som att det är bättre att alltid hålla sig frisk, istället för att bli frisk från en sjukdom, är det också bättre att aldrig falla bort från Gud. Vad kan vi då göra för att förbli trogna till slutet?

För det första måste den troende bygga upp ett liv där han förblir i Gud. Att läsa Bibeln och be regelbundet är de två grundläggande vanorna som behövs för att hålla igång den andliga elden i våra hjärtan:

”Låt Kristi ord rikligt bo hos er med all sin vishet. Undervisa och förmana varandra med psalmer, hymner och andliga sånger och sjung till Gud med tacksamhet i era hjärtan” Kol 3:16

”Vaka och be att ni inte kommer i frestelse. Anden är villig, men köttet är svagt.” Mark 14:38

För det andra hjälper gemenskapen med andra pånyttfödda troende oss att vara nära Gud. Det kristna livet är inget liv att leva i ensamhet. Personligen är jag övertygad om att utan gemenskapen med andra kristna och deras stöd i bön hade jag inte kunnat fullborda mitt kristna liv.

”Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar. Och låt oss inte överge våra sammankomster, så som några brukar göra, utan i stället uppmuntra varandra, och det så mycket mer som ni ser att dagen närmar sig.” Heb 10:24-25

När vår tro är byggd på en stabil grund genom att skaffa oss vanor att läsa Guds ord, samt be och umgås med andra troende, ska vi börja söka tjänsten Gud har tänkt sig för oss. När en kristen tjänar Gud i ödmjukhet och kärlek, kan han knappast svalna eller falla bort från tron.

Genom att tjäna Gud ser vi att vi gör nytta som troende. Vi ser Guds handling, uppmärksamhet och kärlek till andra både troende och icketroende människor. På så sätt växer vår tro och vårt förtroende för Gud, och således är vår tro inte

förgäves. Den sanna och fullkomliga kännedomen om Gud är omöjlig utan att tjäna Honom.

”Stå därför fasta och orubbliga, mina älskade bröder, och arbeta alltid hängivet för Herren. Ni vet ju att er möda i Herren inte är förgäves.” **1 Kor 15:58**

Det som sammanför alla ovanstående medel som vi kan använda för att bevara vår tro, är vår hängivenhet till Gud. Utan Honom hade de varit meningslösa. Vad finns det för poäng med att tjäna Gud för en kort stund om vi inte bestämt oss för att vara Hans tjänare livet ut? Skulle vi verkligen läsa, studera och leva enligt Bibeln om vi inte längtade efter att vara heliga? Skulle vi ständigt kunna be till Gud om vi är splittrade mellan synden och Honom?

Hängivenheten är ett beslut att vara Guds barn och tjäna Honom, liksom viljan att lämna våra synder och vara villig att betala priset Han begär. Detta är beslutet som låter Gud forma oss efter Hans Sons bild (**Rom 8:29**).

Många troende jag träffar saknar denna hängivenhet. De hoppas på Gud, ber, läser Bibeln, besöker kyrkan och har sina vittnesbörd om Guds inblandning i sina liv, men de kommer aldrig fram till en sann och villkorlös överlåtelse till Gud. De kombinerar sina liv med kristendomen, men de tillåter inte Jesus vara Herre över allt i deras liv. Deras ändamål i livet skiljer sig ofta från Guds och Hans Rikes ändamål. Varje dag går de sina egna vägar och tror att de inte kommer förlora Gud, istället för att låta Gud vägleda dem på Hans vägar.

“Kristi kärlek driver oss, för vi är övertygade om att en har dött för alla, och därför har alla dött. Och han dog för alla, för att de som lever inte längre ska leva för sig själva utan för honom som har dött och uppstått för dem. Därför känner vi inte längre någon på ett ytligt sätt. Även om vi har känt Kristus på ett ytligt sätt, känner vi honom inte så längre.” **2 Kor 5:14-16**

Förutom att tjäna Gud och vara i Hans närvaro genom att läsa Bibeln, be och umgås med troende, måste varje kristen se till att Andens frukter växer i honom.

“Gör därför allt ni kan för att i er tro visa dygd, i dygden insikt, i insikten självbehärskning, i självbehärskningen uthållighet, i uthålligheten gudsfuktan, i gudsfuktan syskonkärlek och i syskonkärleken kärlek till alla människor. För

om allt detta finns hos er och får växa, blir ni inte overksamma eller utan frukt i er kunskap om vår Herre Jesus Kristus.”

”Var därför desto ivrigare, bröder, att befästa er kallelse och utkorelse. Gör ni det ska ni aldrig någonsin falla.” **2 Pet 1:5-8, 10**

Här ser vi balansen i Guds ord – Guds yttre tjänst stöds av hjärtats inre tillväxt i egenskaper som dygd, försiktighet, självkontroll, tålamod, broderlig kärlek och kärlek. Genom dessa egenskaper kommer vi kunna stärka vårt kall och inte överge tron. Oavsett var i den andliga utveckling vi befinner oss, låt oss lägga till vår uppriktiga önskan att förbli ödmjuka! Stoltheten är synden som snabbt kan leda bort oss från Kristi smala väg. Om stoltheten lyckades ta ner den mest perfekta ärkeängeln, kommer den lätt kunna avleda oss om vi inte börjar hata den och se till att den inte har någon plats i vår själ.

Vi ser att den avgörande faktorn för vår framgång som kristna är våra hjärtan. Vi måste bestämma oss för att vara trofasta mot Gud hela vägen. Vad som än händer, oavsett vad vi går igenom, även om vi faller i synd, måste vi bestämma oss för att vara trogna mot Honom. Vi måste inte ha en nödvändig kraft inom oss, utan det enda kravet är vår uppriktiga vilja att hålla ut till slutet – att inte vara som Judas Iskariot, han som förrådde Jesus för pengar, eller som Demas, han som älskade världen och övergav Paulus (**2 Tim 4:10**).

Detta är den enda vägen mot frälsningen:

”Men den som håller ut intill slutet skall bli frälst.” **Matt 24:13**

Vi får räkna med att vi kommer testas. Frågan är inte om, utan när! Vi måste alltid vara beredda på prövningar, oavsett om de kommer i form av svek, lidande, förföljelse för vår tro eller frestelser.

Vår tro, hängivenhet och trofasthet kommer att testas i praktiken. Om vi är medvetna om detta och förbereder oss, blir det lättare att ta oss igenom alla prövningar som vinnare genom vår Herre, Jesus Kristus.

Kapitel 15 – Om lidandet

Ingen gillar lidandet, oavsett i vilken form det är. Det finns ingen bok eller predikan som kan förbereda oss tillräckligt mycket inför det. Bibeln berättar om lidande. Den ger oss många exempel på troende som trots att de har Guds nåd i sina liv, har gått igenom lidande. Var och en av oss måste själv uppleva och lära sig att ta sig igenom lidandet på ett sätt som behagar Gud och är värdigt för en.

I detta avseende har vi kristna en fördel gentemot andra människor. Trots att Gud inte avskaffar lidandet i våra liv, lovar Han oss att vara med i allt vi går igenom.

“Detta har jag sagt er för att ni ska ha frid i mig. I världen får ni lida, men var frimodiga: jag har övervunnit världen.” Joh 16:33

“och lär dem att hålla allt som jag befallt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut.” Matt 28:20

Dessutom lovar Gud oss att Han enbart kommer tillåta livsprövningar som vi kan klara av.

“Ingen annan frestelse har drabbat er än vad människor får möta. Och Gud är trofast, han ska inte tillåta att ni frestas över er förmåga. Samtidigt med frestelsen kommer han också att ge en utväg, så att ni kan härda ut.” 1 Kor 10:13

Vårt hopp är i Gud. Vad vi än går igenom, måste vi tro att inget är omöjligt för Honom. Ju mer vi står emot våra prövningar och lidanden som troende, desto mer kommer vår tro och tillit till Gud att växa. Om vi hängivet utövar vår tro, kommer vi att stå osårbara i livet och stå kvar på Kristi väg. För att en kristen ska vara etablerad i Gud måste han förstå att det kommer lidande under denna livstid. Under århundraden har många troende fallit bort från tron för att de inte har förväntat sig lidande. På något sätt tenderar vi att anta att när vi har tagit emot Jesus som vår Frälsare, kommer Han inte att tillåta lidande i våra liv, men detta var inte vad apostlarna predikade:

”De förkunnade evangeliet i staden och vann många lärjungar. Sedan återvände de till Lystra, Ikonium och Antiokia och styrkte lärjungarnas själar och uppmanade dem att stå fasta i tron. De sade: ”Vi måste gå igenom många lidanden för att komma in i Guds rike.” **Apg 14:21-22**

När du inte förväntar dig något lidande kommer djävulen med sina lögner som lätt kan övertyga dig om att du inte är älskad av Gud. När du väl tvivlar på Guds kärlek, kan du lätt falla bort från tron med en känsla av bitterhet och tro att Gud har svikit dig.

Utöver lidandet som alla andra upplever, lider kristna också för Jesus. Här är några exempel av lidande vi kan förvänta oss:

- Prövningar där man går genom ”eld”.
”Mina älskade, var inte förvånade över den eld som ni måste gå igenom för att provas, som om det var något oväntat som hände er. Nej, gläd er ju mer ni delar Kristi lidanden. Då ska ni också få jubla och vara glada när han uppenbarar sig i sin härlighet.” **1 Pet 4:12-13**

- Hån och förföljelse.
”Saliga är ni om ni hånas för Kristi namns skull, för härlighetens Ande, Guds Ande, vilar över er.” **1 Pet 4:14**

”Saliga är de som sörjer, för de ska bli tröstade.”

”Saliga är de som blir förföljda för rättfärdighetens skull, för dem tillhör himmelriket. Saliga är ni, när människor hånar och förföljer er och ljuger och säger allt möjligt ont om er för min skull.” **Matt 5:4, 10-11**

- Gråt.
”Jag säger er sanningen: Ni kommer att gråta och jämra er, men världen ska glädja sig. Ni kommer att sörja, men er sorg ska vändas i glädje. När en kvinna ska föda har hon det svårt, för hennes stund har kommit. Men när hon har fött barnet, minns hon inte längre smärtan i sin glädje över att en människa är född till världen. Nu har ni också det

svårt, men jag ska se er igen. Då ska era hjärtan glädjas, och ingen ska ta er glädje ifrån er.” **Joh 16:20-22**

- Sorg och eländen.

”...så att ingen vacklar under dessa lidanden. Ni vet ju själva att det är bestämt att vi ska utstå sådant. Redan när vi var hos er sade vi er i förväg att vi skulle få lida, och så har det också gått som ni vet.” **1 Thess 3:3-4**

“En av de äldste frågade mig: "Dessa som är klädda i vita kläder, vilka är de och varifrån kommer de?" Jag svarade: "Min herre, du vet det." Då sade han till mig: "Det är de som kommer ur den stora nöden. De har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod. **Upp 7:13-14**

- Misshandel och häktning.

“När ni får höra stridslarm och rykten om krig, bli då inte förskräckta. Sådant måste komma, men det är ännu inte slutet. Folk ska resa sig mot folk och rike mot rike. Det ska bli jordbävningar på många platser, det ska bli svält. Detta är början på födslovåndorna. Var på er vakt! De ska utlämna er åt domstolar, och ni kommer att bli misshandlade i synagogor och ställas inför ståthållare och kungar för min skull, som vittnen inför dem.” **Mark 13:7-9**

- Avvisning och hat.

“Ni kommer att bli hatade av alla för mitt namns skull. Men den som håller ut intill slutet ska bli frälst.” **Mark 13:13**

- Förverkande av egendom.

Kom ihåg den första tiden när ljuset nådde er. Ni fick utstå hård kamp och mycket lidande. Dels blev ni hånade och plågade och gjorda till offentligt åtlöje, dels stod ni sida vid sida med andra som behandlades så. Ni led med fångarna och accepterade med glädje att bli fräntagna era ägodelar, eftersom ni visste att ni ägde något som är bättre och bestående.” **Heb 10:32-34**

- Tortyr och mord.

“Men innan allt detta händer ska man gripa och förfölja er. Man ska utlämna er åt synagogor och fångelser och ställa er inför kungar och ståthållare för mitt namns skull.”

“Bestäm er för att inte förbereda några försvarstal, för jag ska ge er en mun och en vishet som ingen av era fiender ska kunna stå emot eller säga emot. Ni kommer att bli förrådda till och med av föräldrar och syskon och släktingar och vänner, och en del av er ska man döda. Och ni kommer att bli hatade av alla för mitt namns skull. Men inte ett hår på ert huvud ska gå förlorat. Genom att stå fasta ska ni vinna era själar.” **Luk 21:12, 14-19**

Låt oss tacka Gud att Han vanligtvis inte tillåter att vi testas på alla ovan nämnda sätt! Jag tror att det är lättare för en person att gå igenom lidanden om han känner till orsaken till dem. Här är några av dem lidanden som jag hittills läst om i Guds ord eller från min egen erfarenhet:

- Lidanden på grund av att vi tjänar Jesus.

Vilken soldat går till krig och förväntar sig fred och bekvämligheter? På samma sätt kan den som tror och tjänar Jesus förvänta sig motstånd från Satan och människorna som han kontrollerar.

“Lid också du som en god Kristi Jesu soldat.” **2 Tim 2:3**

“Nu gläder jag mig mitt i mina lidanden för er, och det som fattas av Kristuslidanden uppfyller jag i mitt liv för hans kropp, som är församlingen.” **Kol 1:24**

- Lidanden som Guds barn.

“För när Gud, för vilken och genom vilken allt är till, skulle föra många söner till härlighet, måste han genom lidande fullkomna honom som för dem till frälsning.” **Heb 2:10**

”Under sin tid här i köttet ropade han högt under tårar när han bad och vädjade till den som kunde rädda honom från döden, och han blev

bönhörd och fri från sin ångest. Trots att han var Son fick han lära sig lydnad genom sitt lidande.” Heb 5:7-8

- Lidanden för att vi är köttsliga.
Vi får inte glömma att en del av vårt lidande på den här jorden kommer från det enkla faktum att vi lever i en människokropp, utsatt för sjukdom, svaghet och åldrande.

”Ja, vi som bor i detta tält suckar tungt. Vi vill ju inte bli avklädda utan påklädda, så att det som är dödligt uppslukas av livet.” 2 Kor 5:4

- Lidanden för att vi bor i denna värld.
”Detta har jag sagt er för att ni ska ha frid i mig. I världen får ni lida, men var frimodiga: jag har övervunnit världen.” Joh 16:33

Bortsett från de redan ovan nämnda orsakerna, kommer en del lidande för att vi lever i en värld förbannad av Gud. Sjukdomar, finansiella problem och elakt bemötande av andra människor är några exempel på prövningar som livet på jorden innefattar. Den kristne måste mycket tidigt i sitt andliga liv inse att han aldrig kommer skapa Himmelen på jorden, han måste acceptera och förvänta sig de dåliga dagarna i sitt liv och hoppas på Guds hjälp för att ta sig igenom dem.

- Lidanden i samband med frestelsen.
”Var nyktra och vakna. Er fiende djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker efter någon att sluka. Stå emot honom, orubbliga i tron, och tänk på att era bröder här i världen går igenom samma lidanden.”

1 Pet 5:8-9

Detta typ av lidande är endast känt för dem som konstant kämpar emot djävulen. Detta är korsfästningen av vårt kött som det Nya Testamentets skrifter uppmuntrar oss till (se **Kolosserbrevet 3**).

Kampen mot synden och lidandet av köttet som korsfästs kan vara så starka att författaren till Hebreerbrevet varnar oss:

”Än har ni inte gjort motstånd ända till blods i er kamp mot synden.”
Heb 12:4

- De heliga och fyllda av den Helige Anden kommer att förföljas.
“Saliga är ni, om ni hånas för Kristi namns skull, för härlighetens Ande, Guds Ande, vilar över er.” 1 Pet 4:14
”Så kommer också alla som vill leva gudfruktigt i Kristus Jesus att förföljas.” 2 Tim 3:12
 När vi väl beslutat att leva ett heligt liv fyllt av Guds Ande, kommer vi att förföljas av dem icketroende. Detta är en spirituellt lag som bäst sammanfattas i Galaterbrevet:
“Och som det var då, att han som var född på mänsklig väg förföljde den som var född på Andens sätt, så är det också nu.” Gal 4:29

- Gud prövar Sina barn.
“Ingen annan frestelse har drabbat er än vad människor får möta. Och Gud är trofast, han ska inte tillåta att ni frestas över er förmåga. Samtidigt med frestelsen kommer han också att ge en utväg, så att ni kan härda ut.” 1 Kor 10:13
 Ofta utsätter Gud Sina barn för prövning innan Han välsignar dem. Det är endast Han som vet vilka av Hans barn som har slutat växa andligt eftersom de har gett upp och vänt tillbaka precis innan Han skulle välsigna dem. Vanligtvis under tiden vi växer i vår tjänstgöring för Gud utsätts vi också för prövningar. Under dessa perioder måste vi komma närmare Gud genom bön och bibelläsning.

Låt oss nu titta på lidandets roll och frukterna som det bär med sig till den trofasta kristne:

- Lidandet medför uthållighet.
“Räkna det som ren glädje, mina bröder, när ni råkar ut för olika slags prövningar. Ni vet ju att när er tro prövas ger det uthållighet. Och låt uthålligheten leda till fulländad gärning, så att ni är fullkomliga och hela, utan brist på något sätt.” Jak 1:2-4
- Lidandet testar vår trofasthet och leder till att Gud prisas.
“Var därför glada, även om ni nu en liten tid måste utstå olika prövningar. Äktheten i er tro är långt mer värd än guld, som är förgängligt men ändå prövas i eld. På samma sätt prövas er tro för att

sedan bli till lov, pris och ära när Jesus Kristus uppenbarar sig.” **1 Pet 1:6-7**

- Lidande hjälper den troende att sluta synda, det vill säga, lidande helgar. *“När nu Kristus har fått lida till kroppen ska också ni beväpnas er med samma sinne. Den som fått lida till kroppen har slutat med att synda, så att han resten av tiden här i sin kropp inte längre lever efter människors begär utan efter Guds vilja.”* **1 Pet 4:1-2**
- Lidandet befäster och gör den troende uthållig. *“Efter en liten tids lidande ska all nåds Gud, som har kallat er till sin eviga härlighet i Kristus, upprätta, stödja, styrka och befästa er.”* **1 Pet 5:10**
- Lidandet skapar hopp och tillit till Gud. *“Men inte bara det, vi gläder oss också mitt i våra lidanden, för vi vet att lidandet ger tålamod, tålamodet fasthet och fastheten hopp. Och hoppet sviker oss inte, för Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den helige Ande som han har gett oss.”* **Rom 5:3-5**
Genom att genomgå prövningar och lidanden, segrar den troende med Guds hjälp och nåd. Genom att vara trogen till Gud, växer vår tillit till Honom varje gång vi kommer ihåg våra tidigare segrar och därmed växer *“hoppet som inte sviker”*.
- Den troende lär sig att visa sympati för andra. *“Om en kroppsdel lider, så lider alla de andra delarna med den. Och om en kroppsdel blir ärad, gläder sig alla de andra delarna med den.”* **1 Kor 12:26**
Personligen tror jag inte att människan kan känna lika stark sympati för andra utan att han först lidit själv. För den köttslige kristne är det inget särskilt, men för den som beslutat sig för att likna sin Frälsare (**Romarbrevet 8:29**), är eget lidande ett sätt för dem att lära sig lida med andra – den sistnämnda är en av Guds egenskaper!
- Den troende utvecklar förmågan att trösta andra.

“Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Far, barmhärtighetens Far och all tröstes Gud! Han tröstar oss i all vår nöd så att vi kan trösta dem som är i nöd med den tröst vi själva får av Gud.” **2 Kor 1:3-5**

- Lidandet hjälper till att vända bort blicken från det världsliga och mot det eviga. *“Vår nöd, som är kortvarig och väger lätt, bereder åt oss en väldig och överväldigande härlighet som väger tungt och varar för evigt. Vi riktar inte blicken mot det synliga, utan mot det osynliga. Det synliga är förgängligt, men det osynliga är evigt.”* **2 Kor 4:17-18**

- I lidande och förföljelse, förlitar sig den kristne enbart på Guds makt. *“Och därför gläder jag mig över svaghet, misshandel, nöd, förföljelser och ångest för Kristi skull. För när jag är svag, då är jag stark.”* **2 Kor 12:10**

När människan inte utsätts för lidande eller förföljelse, förlitar han sig på sin egen makt. Vi hör hela tiden folk som säger: ”Jag tror enbart på mig själv”. Detta tankesätt är förödande för den kristne, oavsett om han är en vanlig troende eller Guds tjänare. Den sanna andliga kraften erhålls när man ger upp de mänskliga försöken att uppnå helighet och istället söker Gud “som ger åt alla utan förbehåll eller förebråelser” (**Jak 1:5**), men som “står emot de högmodiga” (**1 Pet 5:5**).

- Tillfälligt lidande ger evig härlighet. *“Vår nöd, som är kortvarig och väger lätt, bereder åt oss en väldig och överväldigande härlighet som väger tungt och varar för evigt. Vi riktar inte blicken mot det synliga, utan mot det osynliga. Det synliga är förgängligt, men det osynliga är evigt.”* **2 Kor 4:17-18**

Ett häpnadsväckande uttalande – vår tillfälliga sorg ger oss evig härlighet. Det är underbart eftersom något "tillfälligt" i våra liv, som lidande, kan ge oss något evigt och oförgängligt.

Jag hoppas att dessa frukter som konsekvens av lidandet kommer motivera alla kristna som tar Gud på allvar och vill tjäna Honom. Vi behöver ödmjuka oss för att förstå att det är Gud som vet bäst när och till vilken grad vi behöver lida för att nå helighet, bygga upp vår personlighet och stärka vår tro.

Jag avslutar ämnet med några tips om hur vi i praktiken ska hantera lidande:

- Ha tålamod och uthållighet.
“Bröder, ta profeterna som talade i Herrens namn till föredömen i att lida och vara tåliga.” Jak 5:10
“Var glada i hoppet, tåliga i lidandet, uthålliga i bönen.” Rom 12:12
- Be.
“Får någon av er lida, ska han be. Är någon glad, ska han sjunga lovsånger.” Jak 5:13
- Var inte rädd.
“Vem kan göra er något ont om ni brinner för det goda? Ja, även om ni skulle få lida för det som är rätt är ni saliga. Var inte rädda för dem och låt er inte skrämmas.” 1 Pet 3:13-14
- Ödmjuka dig.
“Ni slavar, underordna er era herrar och visa dem all respekt, inte bara de goda och milda utan även de hårda. Det är en nåd när någon är medveten om Gud och därför håller ut när han får lida oskyldigt. Vad är det värt för beröm om ni står ut med straff när ni syndar? Men om ni står ut med att lida när ni gör det goda, då är det en nåd inför Gud. Till detta är ni kallade. Kristus led i ert ställe och efterlämnade ett exempel åt er, för att ni ska följa i hans fotspår.” 1 Pet 2:18-21
- Var glad.
“Mina älskade, var inte förvånade över den eld som ni måste gå igenom för att provas, som om det var något oväntat som hände er. Nej, gläd er ju mer ni delar Kristi lidanden. Då ska ni också få jubla och vara glada när han uppenbarar sig i sin härlighet.” 1 Pet 4:12-13

“Saliga är ni som hungrar nu, för ni ska bli mättade. Saliga är ni som gråter nu, för ni ska få skratta. Saliga är ni när människorna hatar er och när de utesluter er och hånar och smutskastar ert namn för Människosönens skull. Gläd er på den dagen och hoppa av glädje, för

er lön blir stor i himlen. På samma sätt gjorde deras fäder med profeterna.” Luk 6:21-23

- Hämnas och hota ej. Låt Gud sköta allt!
Låt oss följa Jesus exempel, *”När han blev hånad svarade han inte med hån, när han fick lida svarade han inte med hot, utan han överlämnade sin sak åt honom som dömer rättvis.” 1 Pet 2:23*
- Fortsätt att göra goda gärningar och tjäna Gud.
”Det är bättre att lida för goda gärningar, om det skulle vara Guds vilja, än för onda gärningar. Så led också Kristus en gång för era synder. Rättfärdig led han i orättfärdigas ställe för att föra er till Gud. Han blev dödad till kroppen men levandegjord genom Anden.” 1 Pet 3:17-18
“Därför ska de som får lida efter Guds vilja anförtro sina själar åt sin trofaste Skapare och göra det som är gott.” 1 Pet 4:19
“Men var du sund och förnuftig på alla sätt. Bär ditt lidande, utför en evangelists gärning och fullgör din tjänst.” 2 Tim 4:5
Vi människor verkar tro att Gud förväntar sig att vi ska tjäna Honom endast när vi har det bra, men ovanstående citat säger motsatsen. När en kristens andliga liv, hans dyrkan och tjänst till Gud, fortsätter att växa trots lidande och prövningar, kan vi vara säkra på att detta är ett tecken på andlig tillväxt och mognad.
- Skäms inte om du får lida för att du är kristen.
”Ingen av er ska behöva lida som mördare, tjuv, förbrytare eller för att han lägger sig i andras angelägenheter. Men om någon får lida som kristen ska han inte skämmas utan prisa Gud för det namnet.” 1 Pet 4:15-16
- Visa sympati.
“Gläd er med dem som är glada, gråt med dem som gråter.” Rom 12:15

“Om en kroppsdel lider, så lider alla de andra delarna med den. Och om en kroppsdel blir ärad, gläder sig alla de andra delarna med” **1 Kor 12:26**

- Älska och be för dem som förföljer er.
“Jag säger er: Älska era ovänner och be för dem som förföljer er” **Matt 5:44**
- Akta er för människorna.
“Se, jag sänder er som får in bland vargar. Var därför listiga som ormar och oskyldiga som duvor. Akta er för människorna. De ska utlämna er åt domstolar och piska er i sina synagogor. Ni ska föras inför ståthållare och kungar för min skull, för att vittna inför dem och hedningarna.” **Matt 10:16-18**

Jag hoppas att detta kapitel har motiverat dig att vara modig när du möter prövningar och lidanden i ditt liv. Frågan är inte ”Om?” du kommer prövas, utan ”När?”. Kom ihåg att Gud alltid har kontroll och att det finns inga prövningar i ditt liv som Han inte har tillåtit ske. Kom ihåg lidandets frukter som du sedan kan var glad för. Lämna aldrig Gud på grund av lidande eller prövningar. Tyvärr har många gjort detta misstag och därför förlorat sina själar. Kom ihåg att lidandet är bra för din själ endast om du går igenom det som en lydlig kristen. Vår konstanta lydnad mot Gud är den bästa förberedelsen inför kommande prövningar och lidanden i livet.

Kapitel 16 – Ha tålamod

Vi har redan läst i kapitel 1 att det kristna livet är ett maraton där vi måste hålla ut till slutet. En av de viktigaste styrkor för detta är tålamod. Bristande tålamod är en av svagheterna i den mänskliga naturen. Som barn har ingen lärt oss att vara otåliga – det är ett kännetecken för vår köttsliga natur som manifesteras från tidig ålder. Att bygga upp vårt tålamod är därför avgörande för vår uthållighet i tron. Skrifterna påminner oss ofta om detta:

“Därför uppmanar jag er, jag som är en fånge i Herren, att leva värdigt den kallelse ni har fått. Var alltid ödmjuka och milda, var tålmodiga och overseende med varandra i kärlek. Gör allt ni kan för att bevara Andens enhet genom fridens band.” **Ef 4:1-2**

“Andens frukt däremot är kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet, självbehärskning. Sådant är lagen inte emot.” **Gal 5:22-23**

“Klä er därför som Guds utvalda, heliga och älskade, i innerlig barmhärtighet, godhet, ödmjukhet, mildhet och tålamod.” **Kol 3:12**

“Eftersom du har bevarat mitt ord om uthållighet ska jag bevara och rädda dig ur prövningens stund som ska komma över hela världen för att pröva jordens invånare.” **Upp 3:10**

Men hur kan vi förvärva denna dygd som inte finns naturligt inom oss utan att hamna i situationer som kräver tålamod? Jag är rädd att det är omöjligt. Vi måste förvänta oss att Gud tillåter prövningar i våra liv för att lära oss vara tålmodiga. Prövningarna är aldrig behagliga för köttet och ingen skulle välja att frivilligt genomgå dessa. Vid dessa tillfällen är det nödvändigt att be Gud om nåd. Vi hade gärna snabbt lagt prövningarna bakom oss, men för Gud, vår uppfostrare och upplysare, är det viktigt att vi drar andlig nytta av tålamodet som byggts upp under tiden vi prövats.

Det kan hända att du tar dig igenom prövningen klagande och gnällande över eländet som drabbat dig, och därmed inte lär dig vara uthållig. Du kan själv bestämma om du vill göra så eller om du istället vill vara som Jesus lärjungar

och dra andlig nytta av alla motgångar i ditt liv. När du väl blivit uthållig, blir du även mer andlig och orubblig som troende och då kommer Gud ge dig fler möjligheter att tjäna Honom. Utan uthållighet och viljan att utveckla ditt tålamod, kan du inte förvänta dig att Gud kommer kalla dig till tjänst.

”Gör därför allt ni kan för att i er tro visa dygd, i dygden insikt, i insikten självbehärskning, i självbehärskningen uthållighet, i uthålligheten gudsfruktan, i gudsfruktan syskonkärlek och i syskonkärleken kärlek till alla människor. För om allt detta finns hos er och får växa, blir ni inte överksamma eller utan frukt i er kunskap om vår Herre Jesus Kristus.” **2 Pet 1:5-8**

Apostlarna höll ut tillsammans med Jesus under Hans tjänst på jorden och därför kunde Han använda dem så verkningsfullt efter sin himmelfärd:

“Det är ni som har stått vid min sida under mina prövningar,” **Luk 22:28**

Låt oss därför vara uppmärksamma och fråga oss själva – kan vi behärska oss och vara uthålliga när vi utsätts för prövningar? Är vi för hastiga och otåliga i väntan på bönesvar? Låt oss idag bestämma oss för att låta våra livsprövningar forma oss så som Gud önskar.

Kapitel 17 – Var ödmjuk

“Kom till mig, alla ni som arbeta och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar, för mitt ok är mildt och min börda är lätt.” **Matt 11:28-30**

Vår Herre vill framför allt lära oss att vara milda och ödmjuka som Honom. Det viktigaste är inte att bota sjuka, driva bort demoner eller flytta berg, utan att vara milda och ödmjuka! Det är tyvärr just det som vi människor värderar lägst och den lära de flesta troende glömmer bort. Ödmjukhet är en av de tre nycklarna till ett framgångsrikt, kristet liv (de andra två är tro och lydnad). Om du vill bli en framgångsrik kristen och bära med dig många frukter till Guds rike – lär dig vara ödmjuk! För att lätt framskrida i din andliga utveckling, ödmjuka din själ; inte för en vecka eller två, utan för resten av ditt liv! ***Din ödmjukhet avgör hur mycket av Guds nåd du kommer få i ditt liv:***

“Likaså ni yngre, underordna er de äldre. Och ni alla, klä er i ödmjukhet mot varandra, för Gud står emot de högmodiga men ger nåd åt de ödmjuka.” **1 Pet 5:5**

Att vara ödmjuk innebär inte brist på stolthet, som en del människor kanske tror. Det innebär att fullständigt acceptera beroendet av Gud, där vi inser att vi varken har något att tillföra Honom eller kan göra något utan Hans hjälp (**John 15:5**). Det får oss att inse och komma ihåg att allt gott i vårt liv, har vi fått av Honom (**1 Kor 4:7**).

Endast sann ödmjukhet kan bota dig från den inre önskan att jämföras med andra. När vi jämför oss med andra troende, finns det enbart två möjliga utfall:

- När vi ser att någon har mer än oss själva – avundsjuka.
- När vi ser att vi har mer än andra – stolthet.

Båda fall missgynnar vår själ och sårar Guds Helige Ande. Undvik därför att jämföra dig med andra.

Vi behöver alla inse och övertyga oss själva om att Gud älskar oss, men misstaget som många gör är att de tror att ju större gåvor de besitter eller tjänster de utför, desto mer älskar Gud dem. Det är en stor missuppfattning. Gud älskar oss alla lika och så som Han älskar sin son Jesus:

”jag i dem och du i mig, så att de är fullkomligt förenade till ett. Då ska världen förstå att du har sänt mig, och att du har älskat dem så som du har älskat mig.”

Joh 17:23

Om du tror på denna sanning, kommer det att vara lättare för dig att sluta jämföra dig med andra och mäta Guds kärlek med vad du besitter eller gör för Honom.

Du kan inte vara ödmjuk inför Gud utan att var ödmjuk inför dina medmänniskor. Precis som vi inte kan älska Gud utan att vi älskar vår näste (**1 Joh 4:20**), kan vi inte ödmjuka oss inför Honom såvida vi inte ödmjuka oss inför våra medmänniskor. Tyvärr är det svårt för de flesta av oss att ödmjuka oss inför vår näste. Det förekommer inte naturligt hos människan, och det är inte heller något som världen vi lever i värderar som en dygd. Det enda sättet att ödmjukas är genom att längta efter att närma sig och lära känna Gud. Det är först när man själv inser behovet av att ödmjukas som man motiveras till det.

Den sanna bibliska heligheten är omöjlig att uppnå utan sann ödmjukhet. I frestelsens ögonblick är valen vi har framför oss alltid enkla – Guds vilja, som vårt kött ofta inte förstår och förkastar, eller vår vilja, som alltid verkar vara en naturlig, smidig och bekväm utväg. När du djupt i ditt hjärta bestämmer dig för att välja Guds vilja, har du redan vunnit. Ditt beslut är ett tecken på din ödmjukhet till att följa Guds vilja utan att nödvändigtvis veta Hans motiv. Även när sinnet förstår dessa motiv, känner vi fortfarande en längtan efter synden, som i själva verket är det som undanhåller oss från att se rimligheten av Guds vilja. I sådana ögonblick är det bara den ödmjuka troende som kan göra rätt val och övervinna frestelsen. Och liksom tron växer och förbättras genom gärningarna (**Jak 2:22**), så växer vår ödmjukhet varje gång vi underkastar oss Gud och våra medmänniskor.

Under åren har Gud helgat våra liv och vi börjar därför inse nyttan och värdet av Guds verk. Det kan lätt hända att vi vid denna tidpunkt börjar känna stolthet

över den uppnådda nivån av helighet och ödmjukhet. Det finns inget mer motsägelsefullt än att vara säker på att man är ödmjuk samtidigt som man uppvisar andlig stolthet. Därför måste vi vara vaksamma hela livet och be Gud om att vi har rätt självinsikt. Låt oss nyktert komma ihåg att allt vi har kommer från Honom!

Undvik så gott det går stolta tjänare och ännu mer stolta predikanter. Om de inte har lärt sig denna grundläggande lära betraktande det kristna livet, vad har de då att lära dig? Sök gemenskap med ödmjuka troende som är ärliga och kan erkänna att de själva också syndar ibland. Ödmjukheten är det viktigaste kännetecknet för kristen helighet.

Kapitel 18 – Förlåt alltid

De flesta troende underskattar ondskan och konsekvenserna av de tre huvudsakliga synderna – vantro, andlig stolthet och oviljan att förlåta. Här kommer vi att fokusera på den sistnämnda.

Det verkar som om de flesta kristna betraktar oviljan att förlåta som ett slags egen privilegium – de tror att de har rätt att bestämma om och när de ska förlåta. Somliga skulle förlåta under vissa omständigheter, medan andra är redo att vända någon rygg för gott bara för att den sårat dem. Sanningen är att ingen kristen har rätt att undanhålla förlåtelsen. Om du inte förlåter människor, kan du inte komma in i Guds rike, eftersom Gud Fadern själv inte kommer förlåta dina synder:

“För om ni förlåter människorna deras överträdelser, ska er himmelske Far också förlåta er. Men om ni inte förlåter människorna, ska inte heller er Far förlåta era överträdelser.” **Matt 6:14-15**

Det är bra om vi reflekterar över ovanstående verser och regelbundet frågar oss själva om vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.

Förutom denna enorma risk att inte komma in i Guds rike, hindrar dessutom vår ovilja att förlåta vår andliga tillväxt. Vad är nyttan med att gå i kyrkan, lovsjunga, läsa Bibeln och be till Gud om du inte blir förlåten av Honom på grund av din ovilja att förlåta andra? Det är då vissa kristna omvandlas från sanna tillbedjare till religiösa troende utan att ens inse att de slutat gå med Gud!

Ibland förlåter kristna, men bara till synes. Även om de tror att de har förlåtit, finns det fortfarande bitterhet i deras hjärtan. I samma ögonblick som de ser den andre, fylls de med bittra tankar som ilska, irritation eller hat. Detta är ett tydligt tecken på att förlåtelsen inte kommer från hjärtat.

I det här fallet är de enda lösningarna att vara ärlig mot sig själv och att frukta Guds ord om att Han inte kommer förlåta dem som själva inte förlåter, samt att i bön börja söka hjälp hos Gud och om så behövs, fasta.

Jag skulle säga att kampen mot oviljan att förlåta är redan halvt vunnit i det ögonblick då vi erkänner för oss själva att vi inte uppriktigt har förlåtit. Det som då kvarstår är att be Gud om hjälp att göra det.

Efter att vi har bett från hjärtat om detta, låt oss högljutt inför Gud förlåta ”den som står i skuld till oss”. Det är också bra att samtidigt börja be till Gud om att Han ska välsigna, stärka och bekräfta denna människa.

Det är möjligt att efter vi gjort allt detta återigen behöver kämpa med anklagande eller fördömande tankar, särskilt när vi möter denna person. Detta visar bara på att vi måste fortsätta be och förlåta. Lyckligtvis blir förlåtelsen mycket lättare efter att vi har gjort det några gånger.

En vanlig fråga är i vilken utsträckning vi förväntas kommunicera med någon som har sårat oss tidigare. Som människor är vi mycket mer benägna att avsluta vår relation och bekantskap med denna person än att försöka återuppbygga den. Ta Guds förlåtelse som ett exempel; du syndar och går sedan till Gud och ber om förlåtelse i Hans Sons Jesu Namn. Om du är stark i din tro, vet du att Gud förlåter dig omedelbart och renar dig från denna synd! Vad gör Han sen? Slutar Han tala till dig eller lyssna på dina böner? Håller Han dig borta från Sig? Om Han inte gör det, är det inte självklart att vi också bör försöka reparera vår relation med den som har syndat gentemot oss?

Med detta sagt vill jag inte påstå att vi själva måste ”söka oss” till människor som systematiskt sårar eller förolämpar oss. Vi måste vara visa för att kunna känna igen sådana människor, men vi måste även förlåta och be Gud om deras frälsning, eller om de redan är frälsta, be om deras frigörelse från deras synd.

Kapitel 19 – Avstå från bitterheten

Bitterheten är besläktad med oförsonlighet som är en synd. Det är i bitterhetens jord som oförsonligheten gror och växer. Att hålla fast vid bitterheten och många andra synder, har ingen plats i ett kristet hjärta.

“Låt inga smutsiga ord komma över era läppar, utan bara det som är gott och bygger upp där det behövs, så att det blir till glädje för dem som hör det. Bedröva inte Guds helige Ande, som ni har fått som ett sigill för befrielsens dag. Lägg bort all bitterhet, häftighet och vrede, allt skrikande och förolämpningar och all annan ondskas. Var i stället goda och barmhärtiga mot varandra och förlåt varandra, så som Gud i Kristus har förlåtit er.” Ef 4:29-32

Varje kristen är helt förlåten och renad i Kristi blod. Vår enorma skuld har raderats tack vare Jesus Kristus och därför är vi skyldiga att förlåta alla och släppa bitterheten.

Att känna bitterhet är normalt. Vad vi som troende inte får göra är att hålla fast vid denna känsla. Som vi läste i **Efesierbrevet 4:31** måste varje bitterhetskänsla förkastas – det är ett bud, inte en rekommendation! Man ska ej underskatta de negativa andliga resultaten av bestående bitterhet. Man förlorar Guds frid i sitt hjärta, slutar växa andligt och sårar på så sätt den Helige Anden (**Ef 4:30**).

Ännu mer förödande är att det skapas en uppdelning i kyrkan när denna konflikt uppstår mellan troende. Det är Guds vilja att den sårade avvisar bitterheten och förlåter, medan syndaren ber om förlåtelse. Mitt råd till varje troende är att inte hålla fast vid sin bitterhet och lära sig att förlåta även om man aldrig har blivit ombedd att göra det.

Att hålla fast vid sin bitterhet är en av orsakerna till synd, därför är det bättre att vi en gång för alla beslutar oss för att avvisa denna känsla. Det som kan hjälpa oss att lättare hantera bitterheten är att inse att vi själva har sårat andra. Om vi tänker noga, kommer vi att komma ihåg händelserna i våra liv där vi har syndat och sårat våra medmänniskor, även där det var utan avsikt. Låt oss därför förlåta och glömma andras synder gentemot oss och därmed befria vår egen själ!

Kapitel 20 – Rädslan för andra människor

Aposteln Paulus är tydlig med att man inte kan vara människor till lags och samtidigt tjäna Jesus. Förr eller senare kommer det ena att leda till uteslutandet av det andra:

“Är det nu människor jag försöker få på min sida, eller Gud? Eller söker jag människors gillande? Hade jag fortfarande sökt människors gillande skulle jag inte vara Kristi tjänare.” Gal 1:10

Det går inte att förneka att vi alla innerligt har en önskan om att bli accepterade och omtyckta av andra. Sanningen är att för de flesta människor är denna önskan så stark att den dominerar dem och till stor del avgör deras handlingar. "Vad kommer folk att säga?", "Berätta inte för någon!", "Vad kommer grannarna att tycka?". Denna sorts tankar paralyserar vår förmåga att agera i avgörande situationer och håller fast oss vid en evig rädsla för vad andra människor tycker om oss.

I bakgrunden av denna verklighet kan vi höra Vår Guds röst:

“Om någon kommer till mig och inte sätter mig högre än[d] sin far och sin mor, sin hustru och sina barn, sina bröder och systrar och även sitt eget liv, så kan han inte vara min lärjunge.” Luk 14:26

Ibland tolkas ovanstående ord fel av den icke troende omvärlden, men de visar tydligt Guds vilja för oss – att inte underordna oss och låta oss styras av mänskliga synpunkter, inte ens när de kommer från våra närmaste. Den kristna trons långa och smala väg är full av prövningar. Vi tvingas ofta välja mellan att följa Jesus eller att följa våra icke troende släktingar och vänner, som hellre skulle se oss vara som dem och leva i synd än vara trogna till Gud.

Rädslan för människorna och deras synpunkter tvingade Nikodemus att gå till Jesus på natten (**Joh 3:2**). Rädslan för människorna var också anledningen till att många troende judar offentligt inte kunde bekänna Jesus Kristus.

“Ändå var det många som trodde på honom, även bland rådsherrarna. Men för fariséernas skull ville de inte bekänna det, för att inte bli uteslutna ur synagogan. De älskade människors ära mer än äran från Gud.” Joh 12:42-43

Vi ser hur de troende judarna på grund av deras rädsla för människorna inte vågade bekänna Jesus som Herre och därför inte nådde evig frälsning (**Rom 10:9**). Detta bekräftas även av Jesus i evangeliet.

“Den som bekänner mig inför människorna ska också jag bekänna inför min Far i himlen. Men den som förnekar mig inför människorna ska också jag förneka inför min Far i himlen.” Matt 10:32-33

Även om de hade tron, kunde de inte bekänna Jesus inför människorna, eftersom det människorna tyckte var viktigare för dem än Gud.

En av de mest kraftfulla berättelserna som någonsin skrivits och som avslöjar hur mänskliga uppfattningar kan bedra, finns i **Apostlagärningarna 14:8-20**. I denna berättelse befinner sig apostlarna Paulus och Barnabas i Lystra och när en förlamad man från lokalbefolkningen blev helad, kallade folket dem för ”gudar”.

“När folket såg vad Paulus hade gjort, ropade de på lykaoniska: "Gudarna har kommit ner till oss i mänsklig gestalt." Apg 14:11

Med mycket möda lyckades apostlarna hindra folket från att ge dem offergåvor. Stämningen förändrades dock dramatiskt när judar från angränsande Antiokia och Ikonium kom till Lystra och lyckades övertyga lokalbefolkningen att stena Paulus till döds.

Här ser vi hur snabbt och dramatiskt människors syn på saker och ting kan förändras – från att vara en gud i deras ögon, till att bli dödsvärdig! Om människornas uppfattning kan ändras så snabbt, varför bör vi då vara beroende och hindras av den?!

Hur kan vi då praktiskt tillämpa allt som hittills sagts?

- Låt oss idag bestämma att vi ska vara fria från andras uppfattningar, synpunkter och åsikter.

- Låt oss idag besluta att inte längre vara kristna i hemlighet, utan att frimodigt och öppet bekänna vår Frälsare. Vi kan aldrig skämmas för Jesus, men Han kan skämmas för oss!
- Vi måste komma ihåg att vi aldrig kommer kunna behaga både människor och Gud. Låt oss redan från början bestämmas oss för att behaga Gud, även om det kan innebära att andra avvisar oss!

Om du känner att du är rädd för vad andra ska tycka om dig, att du är "förlamad" och inte vågar sprida Evangeliet eller att du kompromissar med ditt samvete, vägra då att acceptera att situationen inte kan förändras. Sök dig istället till Gud och be Honom om nåd och befrielse från rädslorna.

Gud vill inte att vi ska låtsas och göra saker på ett mänskligt sätt. Hans lösning på detta problem är en förändring som börjar på insidan – en förändring som kommer genom Hans Ande. Be om att bli fylld med Guds helige Ande så som Fadern har utlovat och som Jesus befallde:

“Vid en måltid med apostlarna befallde han dem: "Lämna inte Jerusalem utan vänta på vad Fadern har lovat, det ni har hört av mig. Johannes döpte med vatten, men ni ska om några dagar bli döpta i den helige Ande.” **Apg 1:4-5**

Kapitel 21 – Var ärlig mot Gud och mot dig själv

“Gud, var mig nådig efter din godhet, utplåna mina överträdelser efter din stora barmhärtighet. Tvätta mig ren från min skuld, rena mig från min synd, för jag känner mina överträdelser och min synd är alltid inför mig. Mot dig, just mot dig, har jag syndat och gjort det som är ont i dina ögon. Därför har du rätt när du talar, du är ren när du dömer.” Ps 51:3-6

Kung Davids bekännelse ovan visar hur uppriktig han var mot Gud. Efter att profeten Nathan avslöjade honom för synd, började David ropa om nåd istället för att försöka dölja sin överträdelse. Därför blev han kallad ”en man efter Guds hjärta” (**Apg 13:22**).

Om vi vill göra framsteg i det andliga livet, måste vi också vara som kung David. Låt oss i början av vår kristna resa inse att det inte finns någon synd som Gud inte känner till. Vi kan inte gömma något från Honom (**Heb 4:13**). Dessutom ser Han också våra synder som vi ännu inte begått. Vi kan aldrig överraska eller chocka Honom. Han känner till vårt kötts syndfulla natur. Detta tillåter oss inte att leva omoraliskt, utan uppmuntrar oss att en gång för alla besluta oss för att vara ärliga mot oss själva och mot Gud. Om du har syndat, berätta inte för Gud att du har gjort ett misstag. Kalla det du har gjort vid dess rätta namn. **Jesus dog inte för våra misstag, han dog för våra synder. Bekänn därför dina synder för vad de är och förminska inte dem.** På så sätt kommer du bli förlåten och få Guds nåd för att kunna övervinna synden.

Människor som inte är ärliga mot sig själva, kan inte övervinna sina synder. Det mänskliga hjärtat är fullt av svek, även om det mestadels har goda avsikter (**Jer 17:9**). Många troende misslyckas med att övervinna sina synder eftersom de nonchalerar dem och vägrar bemöta verkligheten av sitt missbruk, dåliga karaktär eller vanor. Detta var fariséernas huvudproblem – de betraktade sig själva som rättfärdiga när de inte var det. Därför passerades de av ”horor och publikaner”, som såg sin orättfärdighet, omvände sig och närmade sig därmed Gud (**Matt 21:32**).

Andra troende är rädda för att komma till Gud för att de anser sig själva vara för smutsiga, syndiga och ovärdiga. Det var dock just för denna sorts människor som Jesus kom till världen:

“Fariséerna och deras skriftlärda kritiserade hans lärjungar och frågade: "Varför äter och dricker ni med tullindrivare och syndare?" Jesus svarade dem: "Det är inte de friska som behöver läkare utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga till omvändelse, utan syndare." Luk 5:30-32

Om det är sanningen, vad är då poängen med att låtsas vara mer rättfärdiga än vi är? Låt oss i dag bestämma oss för att vara fullständigt ärliga mot Gud, utan att förminska våra synder och utan att vara rädda att komma till Honom, inte minst direkt efter att vi har syndat. Detta är den enda vägen till helighet! Gå upp och spring till Gud precis som du är – smutsig, med tungt samvete och skuld. Gud väntar på att du modigt ser på dina synder och kommer till honom för att få hjälpen som Han utlovat:

“... Alla som Fadern ger mig kommer till mig, och den som kommer till mig ska jag aldrig visa bort...” Joh 6:37

Var uppriktig och sann mot Gud så kommer Han vara det mot dig!

Kapitel 22 – Knota ej

“Knota inte heller, så som en del av dem gjorde, de dödades av fördärvaren.”

1 Kor 10:10

Att knota är en annan egenskap som kännetecknas av ditt förra jag och som bör förkastas. Lika naturlig som den kan kännas för vår köttsliga natur, kan den vara skadlig för vår själ. Många nyfrälsta tenderar att lägga till Gud i listan över människor och livsförhållanden de klagar på. Under tiden som icketroende såg de inte upp till Skaparen, men nu när de behöver genomgå någon svårighet eller ett problem, är de benägna att vara missnöjda även med Honom. Det finns inget värre som troende än att klaga på Gud.

Historien om israeliternas vandring i öknen och själva uttåget ur Egypten är skriven just för oss, Nya Testamentets troende. Denna historia är en varning för oss att inte begå samma synder som israeliterna och därmed förlora vår frälsning.

“Knota inte heller, så som en del av dem gjorde, de dödades av fördärvaren. Det som hände dem tjänar som exempel och skrevs ner för att varna oss som har världens slut inpå oss.” **1 Kor 10:10-11**

De troende måste vara medvetna om vem de tror på. Gud är perfekt (**Ps 18:30**) och ändrar aldrig Sina tankar (**4 Mos 23:19**). Han har varken fel eller vilseleder. Det finns inget ont i Gud, inget mörker (**1 Joh 1: 5**) eller synd (**1 Pet 1:16**), och därför har vi ingen rätt att klaga på Honom!

Som kristna måste vi vara medvetna om att vi kommer att provas (**1 Pet 1: 6-7**) och lida under våra liv, men detta ger oss inte rätten att klaga på Gud.

“Detta har jag sagt er för att ni ska ha frid i mig. I världen får ni lida, men var frimodiga: jag har övervunnit världen.” **Joh 16:33**

Låt oss stå fast vid vår tro genom att komma ihåg att *“... allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud, som är kallade efter Hans beslut.”* (**Rom 8:28**). Det som krävs av oss under tiden vi provas är att lära oss att övervinna svårigheterna och lidandet. *“Den som segrar ska jag låta sitta hos mig på min*

tron, liksom jag själv har segrat och sitter hos min Far på hans tron.” (Upp 3:21).

Vi får heller inte gnälla på människorna. Således kommer vi att lysa med Guds ljus i en värld där missnöje och klagomål är en “sport”:

“Klaga inte på varandra, bröder, så blir ni inte dömda. Domaren står för dörren.” Jak 5:9

Endast på detta sätt kan vi fullfölja detta bud:

“Gör allt utan att klaga och tveka så att ni blir fläckfria och rena, Guds oskyldiga barn mitt i ett falskt och fördärvat släkte, där ni lyser som stjärnor i världen...” Fil 2:14-15

Kapitel 23 – Skuld och fördömande efter synden

Många troende jag umgås med har problem med att ta emot Guds förlåtelse efter att ha syndat. Sådan var min erfarenhet efter att jag själv kom till tron. Vi människor är alltid benägna att ”piska oss själva” och att införa straffperioder och hoppas att på detta sätt försona våra synder. Detta är inte behagligt för Gud, eftersom våra ansträngningar och självangivelser inte på något sätt kan rättfärdiga oss. Detta är bara vår naturliga reaktion på synd som vi, numera troende, inte längre vill begå. Ännu värre är att vissa nyfrälsta är mer benägna att förlora sin tro på grund av att de känner sig ovärdiga och andligt smutsiga, än att ta emot Guds förlåtelse i tro. Skuldkänslan efter att vi har syndat kan hindra oss från att fortsätta på trosvägen. Den ger upphov till fördömlse som får oss att tro att Gud inte vill ha tillbaka oss, att vi inte är värda Honom och att vi har misslyckats som kristna.

Men Guds lösning på detta är vår Herre, Jesu Kristis kors *“han som utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull.”* (**Rom 4:25**). Givetvis varnar Guds ord oss att inte synda, men det står också att om vi syndar, har vi en Försvarare inför Gud Fadern, som väddar oss:

“Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte ska synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern: Jesus Kristus, den rättfärdige.” **1 Joh 2:1-2**

Jesu Kristus, vår försvarare, är alltid beredd att stå upp för oss. Det finns ingen situation där Han inte kan eller vill hjälpa oss:

“Därför kan han också helt och fullt frälsa dem som kommer till Gud genom honom, eftersom han alltid lever för att be för dem.” **Heb 7:25**

Djävulen är alltid beredd på att utnyttja vår skuld och förstora den till den grad att den troende förlorar sin tro på Guds vilja och förmåga att förlåta. Om han lyckas med det, börjar vi känna fördömlse som vi själva inte kan övervinna utan hjälpen från Guds ord. Det är därför det är mycket viktigt att vi känner till Bibeln och förstår dess lära. Endast på så vis blir djävulens lögner åskådliggjorda och vi kommer kunna se sanningen i denna fråga:

“Om vi säger att vi inte har synd, bedrar vi oss själva och sanningen finns inte i oss. Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.” **1 Joh 1:8-9**

Det finns ingen troende som inte har syndat. Den som säger att han inte syndar är en lögnare, men Guds löfte är att om vi bekänner våra synder, är Han trogen och förlåter dem. Detta är vårt hopp som vi troende ska hålla fast vid varje gång vi syndar. Läs verserna ovan när du känner fördömelse och skuld, och var medveten om att Jesus dog och uppstod för att rättfärdiga och befria dig från all synd.

Många troende vill, om möjligt, kunna känna av Guds förlåtelse. Även om Gud kan göra detta, väljer Han att inte göra det eftersom Han vill att vi ska leva det kristna livet i tro, inte genom känslor:

“... Vi lever här i tro, utan att se...” **2 Kor 5:7**

När du har bekänt din synd inför Gud och bitt Honom om förlåtelse, är du förlåten, oavsett om du känner av det eller ej. Om du inte tror på denna sanning, framställer du Gud som en lögnare (se **1 Joh 1:8-9**). Troende som inte är övertygade om Guds förlåtelse, trots löften i Bibeln, är lätta mål för djävulens lögner och är andligt svaga i alla avseenden. Tyvärr är det bara de själva som kan ändra sitt livs kurs genom att välja att tro på Guds ord.

När det gäller våra synder, arbetar djävulen och Gud på helt olika sätt i våra liv. Bibeln kallar Satan för “våra bröders åklagare” (**Upp 12:10**). Han anklagar och skuldbelägger oss samtidigt som han planterar känslan av fördömelse (“Det finns inget hopp för dig. Du är dömd”). Till skillnad från Satan, avslöjar Gud oss för att vi ska kunna omvändas. Guds avslöjanden av vår synd har inte syftet att döma oss, utan att frikänna oss:

“Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud är den som frikänner. Vem är det som fördömer? Kristus Jesus är den som har dömt, ja, än mer, den som blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och väddar för oss?” **Rom 8:33-34**

“Men när vi döms fostras vi av Herren, för att inte bli fördömda tillsammans med världen.” **1 Kor 11:32**

Ibland kan Gud bestraffa oss genom att tillåta sorg i våra liv, men även i dessa fall är Hans syfte att vi ska omvända och bli frälsta:

“En sorg efter Guds vilja ger en ånger som man inte ångrar och som leder till frälsning. Men världens sorg leder till död.” **2 Kor 7:10**

Därför är det viktigt att kunna skilja på djävulens röst och Guds röst. Varje gång du får tankar som anklagar och fördömer dig utan att det finns något hopp om förlåtelse, kan du vara säker på att dessa kommer från Satan. Avfärda tankarna och vänd dig istället till Gud, som alltid väntar på att du kommer i omvändelse.

Öva dig på att tro på att Gud förlåter dig omedelbart. Han är bortom tid och rum (det skapades av Honom) och därför finns ingen försening i Hans förlåtelse. Han är inte som oss människor som behöver tid att försonas.

Hindren för vår återförening med Gud finns vanligtvis inom oss själva, som till exempel tvivel – kommer Gud verkligen förlåta oss, har vi uppriktigt omvänt oss och lämnat våra synder, strävar vi efter att sona våra synder genom att bestraffa oss själva och gå ifrån Gud?

Satan gläds av att hålla borta oss från Gud och fördröja vår återförening med Honom. På så vis stoppar han vår andliga tillväxt. Hans mål är att separera oss från vår himmelske Fader för evigt, låt oss istället tro på Guds ord och inte glida ifrån Gud när vi har syndat.

“För den rättfärdige kan falla sju gånger och resa sig igen, men de gudlösa stupar när olyckan kommer.” **Ords 24:16**

Kapitel 24 – Skvallra inte och döm inte ut andra

“Förtala inte varandra, bröder. Den som förtalar sin broder eller dömer sin broder förtalar och dömer lagen. Men om du dömer lagen är du inte lagens görare, utan dess domare. En är lagstiftare och domare, han som har makt att frälsa och förgöra. Vem är du som dömer din nästa?” **Jak 4:11-12**

Om det finns en sak som alla människor är duktiga på, är det att skvallra. Vissa har det som en hobby som ger glädje och spänning i deras liv.

“Baktalarens ord är som läckerbitar, de tränger in i människans inre.” **Ords 18:8**

Det är få troende som fullt ut förstår de skadliga konsekvenserna av denna synd. Vi är så vana vid att låta våra tungor tala fritt att det är svårt för oss att inse hur illa detta är.

Steget ovanför skvallrar, är utdömningen som dessutom verkar förekomma ganska naturligt hos den köttsliga människan. Bibeln varnar oss i klartext för denna synd och dess konsekvenser:

“Döm inte, så blir ni inte dömda. Med den dom ni dömer med ska ni dömas, och med det mått ni mäter med ska det mätas upp åt er. Varför ser du flisan i din broders öga men märker inte bjälken i ditt eget öga? Och hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga, när du har en bjälke i ditt eget öga? Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt eget öga, så ser du klart nog för att ta ut flisan ur din broders öga.” **Matt 7:1-5**

Om vi dömer människor, kommer Gud fördöma oss, så låt oss sluta göra det och låt oss omvändas! En sådan omvändelse skulle förnya själen och hela många kristna.

Från ovan citerade avsnitt (**Matt 7:1-5**), kan man tydligt se sambandet mellan att titta på och döma ut andra, där det senare börjar med att fokusera på deras liv. Om vi vill vara andliga troende, måste vi titta på oss själva, se syndaren inom oss och låta Gud döma de andra människorna:

”Vem är du som dömer en annans tjänare? Det är inför sin egen Herre han står eller faller. Men han kommer att stå, för Herren har makt att hålla honom upprätt.” Rom 14:4

Om vi istället vore upptagna med att granska oss själva, skulle vi varken ha tid eller mod att skvallra om andra människor, hur syndiga de än må vara. På så sätt kommer vi att utföra det som står skrivet – *“Sök inte konflikt eller tom ära. Var i stället ödmjuka och sätt andra högre än er själva.” (Fil 2:3).*

Man kan fråga sig: “Betyder det att jag inte får prata om någon alls?” Definitivt inte! Vi syndar när vi diskuterar andras brister, svagheter och synder. Vad är poängen med att skvallra? Förhindrar det människor från att synda? Istället för att skvallra, är det bättre att be när vi ser någon synda (**1 Joh 5:16, Gal 6:1**). Således kommer vi att uppfylla det som står i Bibeln *“för kärleken överskyler många synder.” (1 Pet 4:8).*

”Inifrån, från människornas hjärtan, kommer de onda tankarna: sexuell omoral, stöld, mord, äktenskapsbrott, girighet, ondska, svek, orgier, avund, hädelse, högmod och dårskap.” Mar 7:21-23

Att förtala är ett sätt att förorena oss själva. Låt oss vara heliga och stänga förtalets dörr till vårt hjärta. Fyll det istället med den Helige Anden. Amen!

Här är det även värt att tala om anklagelserna som görs av de som inte nöjer sig med att enbart prata bakom ryggen på sin näste, utan till och med kan beskylla dem rakt upp i ansiktet.

Ordet säger till oss att Satan är våra bröders anklagare (**Upp 12:10**). Varje gång du beskyller någon, förbinder du dig med Satan. Det är därför vi måste skilja mellan anklagelse och varning. Gud förpliktar oss att varna varandra när vi ser någon synda, men vår varning måste alltid ske på ett kärleksfullt och mildt sätt:

“Om din broder har syndat, så gå och ställ honom till svars enskilt, er emellan. Lyssnar han på dig så har du vunnit din broder.” Matt 18:15.

“Bröder, om någon skulle ertappas med en överträdelse, då ska ni som är andliga människor med mild ande upprätta honom...” Gal 6:1

“Låt allt hos er ske i kärlek.” 1 Kor 16:14

Att ständigt kritisera andra är inte Guds vilja. Gud testar våra hjärtan och vet vilka motiv vi har när vi rättar andra. Om vi bara vill visa dem hur syndiga de är, utan att längta efter att se dem bättra sig och återvända till Gud, är vi bara fariséer som ser flisan i den andres öga utan att se våra egna bjälkar. (**Matt 7:3-4**).

Därför, om vi ska utvecklas andligt, låt oss inte vara anklagare, utan människor som ger kärleksfulla råd till våra närstående med uppriktig omsorg och låt oss aldrig glömma att vi själva också kan göra fel.

Om du har problemet att kritisera andra, är det bästa botemedlet att börja vara ärlig mot dig själv, testa dig själv och fokusera på dina egna synder – inte för att döma dig själv, utan för att söka Guds hjälp för att kunna besegra dem. Således kommer du att varken ha tid eller lust att leta efter andras svagheter.

Kapitel 25 – Pröva profetiorna

“Släck inte Anden. Förakta inte profetior, men pröva allt, behåll det goda.” 1 Thess 5:19–21

I Sin barmhärtighet har Gud försett Sin kyrka med en mängd andliga gåvor för att Hans barn ska kunna tjäna varandra. (**1 Pet 4:10, 1 Kor 12:7**). Den profetiska gåvan, som är en av dem, är en stor välsignelse för Kristi kropp, eftersom med hjälp av den kan Gud uppmuntra, trösta och vägleda den enskilda troende eller hela kyrkan:

“Men den som profeterar talar till människor och ger uppbyggelse, uppmuntran och tröst. Den som talar tungomål bygger upp sig själv, men den som profeterar bygger upp församlingen.” 1 Kor 14:3-4

Det kan vara en fara för den nyfrälste om denna gåva inte utövas korrekt eller om den inte är sann. Ett exempel kan vara att lägga till egna ord i profetian så att den blir längre än det vad Gud har talat, eller genom att profetera för någon utan att ha fått budskapet från Gud (**2 Pet 1:21**).

Det kan också vara så att det finns människor som inte har fått denna gåva från Gud och då helt enkelt profeterar falskt. Ofta ha de följande motiv:

- De gillar att erkännas som mottagare av gåvan av andra troende.
- Att använda sin ”profetia” för att utöva andlig makt över enskilda troende eller kyrkan som helhet.
- De drivs av ett mindervärdskomplex, vill vara viktiga, eller vill ha uppmärksamhet.

Här är det viktigt att förstå att vi inte får förkasta den sanna gåvan på grund av den falska, då förekomsten av falska kopior tyder på att det finns ett värdefullt original. Därför bör vi inte förkasta alla profetior (**1 Thess 5:20**), utan vi ska pröva dem och behålla (komma ihåg och tillämpa) de som är bra (**1 Thess 5:21**).

Det enda beviset på profetiornas validitet är Bibeln. Därför är det så viktigt att läsa Bibeln regelbundet och att kunna den väl. Guds Ande motsäger aldrig skrifterna som är inspirerade av Honom själv. Tvärtom, Han använder sig ofta

av citat och uttryck därifrån när Han ger oss budskap. Ju bättre vi kan Bibeln, desto lättare blir det för oss att pröva profetiorna vi hör.

Oavsett i vilket stadium av ditt andliga liv du befinner dig i, låt inte profetior bestämma över ditt liv. Kom ihåg att du inte enbart har rätten utan också ansvaret att själv pröva varje profetia. Att kontrollera orden du hör betyder inte att du tvivlar på Gud. Tvärtom, du följer Hans bud att pröva allt:

“Två eller tre profeter skall tala, och de andra skall pröva det som sägs.” **1 Kor 14:29**

En del människor söker andra kristna för att få vägledning från Gud i en specifik fråga. Detta praktiseras inte i det Nya Testamentet! Varje troende måste söka personlig vägledning av den Helige Anden. Han är mer än kapabel att vägleda var och en till rätt val i livet utan att ens behöva tala till honom personligen eller genom profetior. Den Helige Andens vägledning är varje kristens arv och privilegium:

“Då ska ingen mer behöva undervisa sin landsman, ingen sin broder och säga: "Lär känna Herren!" Alla kommer att känna mig, från den minste av dem till den störste.” **Heb 8:11**

“Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig” **Joh 10:27**

Gud kan trots allt vägleda dig genom användandet av profetior. Han gör detta i viktiga etapper av våra liv och särskilt när det anknutet till vår tjänstgöring för Honom. Om Gud har valt att vägleda dig genom profetior, kommer Han att bekräfta det för dig genom Hans andra tjänare som inte vet något om din situation (**2 Kor 13:1**). På så sätt kan du övertygas om att det du har fått höra kommer från Gud. Även i dessa fall är det viktigt att kontrollera det du har hört med det som står i Bibeln. Som ett nästa steg i verifieringen rekommenderar jag dig att söka andliga och trosbaserade bröder eller systrar som du respekterar och litar på. Detta kan skydda dig från att begå många fel i ditt tidiga kristna liv.

Acceptera aldrig ”profetiorna” där någon kommer och säger saker till dig som till exempel ”Gud uppenbarade mig att vi ska gifta oss” eller att ”Gud har sagt till mig att vi borde tjäna Honom tillsammans” med mera. Om Herren inte har

berättat detta för dig personligen, var inte rädd för att avvisa sådana ”uppenbarelser”. Denna typ av falska uppenbarelser kan förstöra hela ditt liv eller din tjänstgöring. Glöm aldrig att Gud vill att du ska vara fri och endast beroende av Honom. Var inte en slav under människor (**1 Kor 7:23**). Sök den Helige Andens personliga vägledning och gemenskap. Den nära relationen med Gud och Hans vägledning är det bästa skyddet mot de falska profetiornas vilseledningar som du emellanåt kommer att stöta på.

Kapitel 26 – Var inte människors slav.

“Ni är köpta till ett högt pris. Bli inte slavar under människor.”

1 Kor 7:23

Tiden direkt efter att man har kommit till tron är kritisk för varje kristen då man inte kan vare sig Bibeln eller Guds vilja väl, samt saknar andlig styrka. I hopp om att få andlig vägledning och skydd, är många nykristna benägna att låta sig kontrolleras av äldre kristna.

Naturligtvis kan en god andlig mentor bespara den troende en del misstag och skydda en från falska läror och fiendens lögner. Samtidigt kan det också finnas dåliga andliga mentorer som för evigt kan avleda sin lärjunge från Guds smala väg, genom att vilseleda en med falska läror eller genom att föregå med ett exempel som inte står i linje med Jesus liv.

Kontrollen över en människa behöver inte komma från en andlig mentor, utan den kan också komma från pastorn, en annan troende i kyrkan, predikanter eller närstående släktingar.

Den kristne måste veta att varje sann gudstjänare kommer att uppträda på ett sätt som kännetecknar en tjänare. En sådan person kommer att ha Guds smörjelse i sitt liv och kommer att vara medveten om kraften den ger honom.

“Ja, även om jag skulle vara ännu frimodigare med den auktoritet som Herren har gett oss för att bygga upp er, inte för att bryta ner er, så skulle jag inte behöva skämmas.” **2 Kor 10:8**

Samtidigt kommer han att använda smörjelsens kraft för att bygga upp troende, inte bryta ner dem. En sann tjänare skulle aldrig styra över andra troende genom att använda sin maktposition, kunskap, andliga gåvor eller smörjelse:

“Nu uppmanar jag de äldste bland er, jag som själv är en äldste och ett vittne till Kristi lidanden och som också har del i den härlighet som ska uppenbaras:

var herdar för Guds hjord hos er och vaka över den, inte av tvång utan frivilligt, så som Gud vill, inte för egen vinning utan med hängivet hjärta.” **1 Pet 5:1-3**

Vi ser att Gud inte behagas av någon som vill styra över Hans barn. Han vill att de som betraktas som ledare i kyrkan ska tjäna de som står lägst i kyrkan.

”Men så ska det inte vara bland er. Nej, den som vill vara störst bland er ska vara de andras tjänare, och den som vill vara främst bland er ska vara de andras slav. Så har inte heller Människosonen kommit för att bli betjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.” **Matt 20:26-28**

Var aldrig rädd för att avvisa mänsklig kontroll över dig för att du är rädd för att synda framför Gud.

Han vill inte att du ska vara en slav under människor, utan du ska enbart vara beroende av Honom själv:

”Ni är köpta till ett högt pris. Bli inte slavar under människor.” **1 Kor 7:23**

”Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar, för mitt ok är mildt och min börda är lätt.” **Matt 11:29-30**

Detta betyder inte att vi får vara rebeller i kyrkan och strunta i kyrkans ledning. Vi måste lyda våra ledare (**Heb 13:17**) och underordnas varandra (**Efe 5:21**).

Här kommer några exempel på mänsklig kontroll över troende som inte står i linje med Guds vilja:

- Ledare som försätter sin församlingsflock i beroendeställning istället för att leda människorna till Jesus.
- Självutnämnda profeter som ”profeterar” specifika livsbeslut till människor, sådana som ”Gud sa till mig att du ska gifta dig med honom/henne”, etc.
- Församlingar som kräver att de troende ingår i ett speciellt förbund med församlingsledningen för att kunna delta i Herrens nattvard eller för att kunna ta del av den andliga vägledningen.

- Alla typer av ultimatum till de troende för att utöva kontroll eller tvång till att göra vissa saker. Kristna folkets handlingar skall uppmuntras av den Helige Anden. Han gör detta försiktigt utan att tvinga någon till något. De personer som utövar tvång, vägleds inte av den Helige Anden utan av kontrollens ande.
- Predikare som tvingar kristna att donera sina inkomster, antingen genom tionde eller ”frivilliga” donationer där de hävdar att de kristna endast på detta sätt kan bli frälsta eller behaga Gud.

Det viktiga här är att förstå den allmänna principen om hur Gud vill att vi ska leva. ***Han tvingar oss aldrig, utan vill att varje handling, gåva och hängivenhet till Honom skall göras frivilligt:***

“...Var och en ska ge vad han har bestämt i sitt hjärta, inte med olust eller tvång, för Gud älskar en glad givare.” 2 Kor 9:7

Alla handlingar utförda under tvång, utan vår uppriktiga vilja, är döda handlingar som Gud inte accepterar och inte har någon nytta av. Den som försöker tvinga dig till sådana döda handlingar, handlar inte efter Guds vilja. Frigör dig från ett sådant slaveri.

Ett vanligt sätt att förslava troende är genom mänskliga traditioner. Tyvärr existerar de även i evangeliska församlingar. Med tiden har vissa kyrkosamfund skapat sina egna sätt att tillbe Gud, egna typer av medlemskap i kyrkan samt mänskliga förbund och läror som inte står i Bibeln. Gud vill att vi ska lyda Hans Ord och inte hålla oss till mänskliga traditioner (**Mark 7:8**).

En kristen som kan stå emot de mänskliga traditionerna skulle då vara fri att enbart följa Guds vilja. Det som är viktigt här är inte att försöka förkasta allt som är uppfunnet av människor, utan bara det som vi ser stå i strid med Guds ord. Må Gud ge oss vishet för att kunna identifiera det. Amen!

Kapitel 27 – Jämför inte dig med de andra

Ett av de största misstag världsliga människor gör är tendensen att jämföra sig med sina medmänniskor. Om de anser att de passar in i det som anses vara ”normalt”, är de ovilliga att ändra på varken sitt beteende eller sig själva. Det de gör, genom att titta på andra, är att enbart följa strömmen. Således styrs människan av de allmänna kompromisserna, de dåliga vanorna och det moraliska förfallet av tiden de lever i. Med andra ord är människan på väg till den vida vägen som leder till deras fördärv:

“Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid, och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går fram på den.” Matt 7:13

Därför bör det främsta målet för varje omvänd kristen vara att läsa och studera Bibeln. När vi fyller vårt sinne med Guds ord, renar det (**Ef 5:25-26**) och helgar det oss:

“Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning.” Joh 17:17

Endast på detta vis kommer vi att kunna leva på ett för Gud behagande sätt och vara fria från samhällets odygd.

Som alla andra, tenderar även alla troende att jämföra sig med sin omgivning. Om den andliga nivån i församlingen är låg, kan detta leda till en lägre standard för de nyfrälsta. Det räcker med en enda person i församlingen som föregår med ett dåligt exempel för att de, som efterliknar det, kan hamna utanför den livsbana och standard som Gud behagas av.

Bibeln uppmuntrar oss att endast se upp till de som verkligen är andliga och vars liv och tjänst tydligt pekar på goda gärningar:

“Tänk på era ledare som har förkunnat Guds ord för er. Se vad deras liv har lett fram till och ta efter deras tro.” Heb 13:7

“Följ mitt exempel liksom jag följer Kristi exempel.” 1 Kor 11:1

Här måste vi skilja mellan att försöka efterlikna våra andliga bröder och systrar och att försöka jämföra oss med dem. Att jämföra oss med andra i kyrkan kan leda till att:

- Vi upptäcker att de är mer andliga än oss själva (har fler av Andens gåvor, används mer kraftfullt av Gud etc.). Detta kan leda till att vi drabbas av avundsjuka.
- Vi upptäcker att de ligger efter oss, att vi har fler av Andens gåvor eller att Gud använder oss mer. Detta kan leda till stolthet i våra hjärtan.

Både avund och stolthet är oönskat och misshagande för Gud, så vi måste vara noga med att inte jämföra oss med andra kristna. Det bästa ”vaccinet” mot tendensen att jämföra sig med andra är att skapa vanan att istället alltid jämföra sig med Jesus. Talar jag som Jesus? Uppför jag mig som Jesus? Älskar jag som Jesus? Följer jag Guds vilja som Jesus gjorde när han levde på jorden? Om vi alla tänkte på detta sätt, skulle stoltheten aldrig finnas inom oss, för vi alla är ingenting jämfört med Jesus helighet, Hans liv och tjänstgöring. Vi skulle alltid varit ödmjuka och bedjande om nåd eftersom vi hade sett bristerna inom oss själva.

Ett annat liknande sätt att tänka är att alltid fråga oss själva: ”Är jag den person Gud vill att jag ska vara?”, ”Har jag fått den smörjelsen som Gud vill att jag ska ha?”

Det är avunden troende emellan som splittrar kyrkorna. Den får en predikant som har fått kallelse från Gud att avundas en annan predikant som kan predika bättre eller är mer framgångsrik i sina gudstjänster. Detta är ont i Guds ögon. Gud har inte kallat oss för att jämföras med varandra, utan att följa Jesus exempel:

“Den som säger sig förbli i honom är skyldig att själv leva så som han levde.”

1 Joh 2:6

Även när det inte slutar med stolthet eller avund kan jämförelsen med andra fortfarande ha en negativ inverkan på den troende. Många kristna är först nöjda med det de har efter att ha sett att de andra inte har så mycket mer. Jag talar om

andliga saker och välsignelser. När det gäller materiella ting är naturligtvis de flesta troende aldrig nöjda.

Till exempel, eftersom de flesta i kyrkan nöjer sig med att bara komma till gudstjänst utan att tjäna eller sprida det glada budskapet om Jesus Kristus, kan en nyfrälst kristen tro att detta är allt som kristendomen har att erbjuda.

Hur annorlunda skulle ens andliga liv och framtid se ut om man istället i första hand hade sett upp till en gudstjänare full av den Helige Anden och som har överlåtit sitt liv till Gud! Tyvärr kan jag säga att jag personligen har sett detta hända med unga och lovande bröder och systrar som började deras andliga liv med hängivenhet och tjänst, men senare blev de ”upplysta” av några etablerade och mer ”avslappnade” troende.

Den som har öron, han höre!

Det är Guds vilja att vi liknar Hans Son, Jesus Kristus:

“Dem som han i förväg har känt som sina har han också förutbestämt till att formas efter hans Söners bild, så att Sonen blir den förstfödde bland många bröder.” Rom 8:29

Även om vi inte kan uppnå detta till fullo på denna jord, låt oss sluta trösta oss med andras kompromisser och istället sträva mot fullkomlighet (**Heb 6:1**) genom att efterlikna Jesus.

Kapitel 28 – Sök inte uppskattning hos andra

För att vara trygga i vår tro och sanna tjänare till Gud måste vi lära oss att inte förvänta oss erkännande och tacksamhet från andra. Oavsett om det är i våra personliga liv eller i vår tjänst, kommer Gud att leda oss till goda gärningar gentemot vår omgivning (**Ef 2:10**). Vårt köttsliga jag verkar alltid förvänta sig uppskattning och tacksamhet från dem som vi har hjälpt på något sätt, men Gud tänker annorlunda om oss – vi ska leva enbart för Hans godkännande och Hans belöning utan att förvänta oss någon erkännande från vår omgivning.

“Om någon bygger på den grunden med guld, silver och ädelstenar eller med trä, hö och halm, så ska det visa sig hur var och en har byggt. Den dagen ska visa det, för den uppenbaras i eld och elden ska pröva hur vars och ens verk är. Om det verk som någon har byggt består, ska han få lön. Men om hans verk brinner upp ska han gå miste om lönen. Självska han dock bli frälst, men som genom eld.” **1 Kor 3:12-15**

Var och en av oss måste komma ihåg ovanstående citat under vår tid på denna jord. Först när vi står inför Jesus kommer vi att inse hur användbara vi har varit för Honom och hur mycket frukt vi har burit till Hans rike. Mångas gärningar kommer att brinna upp. Vad kommer poängen då vara med att få människors erkännanden, komplimanger, beröm och utmärkelser? Gud själv kommer att testa inte bara våra gärningar, utan också vilka motiv vi har haft bakom dem. I detta sammanhang säger aposteln Paulus följande:

“Men mig gör det inget om ni eller någon mänsklig domstol dömer mig. Nej, jag dömer inte ens mig själv. Jag har inget på mitt samvete, men det betyder inte att jag är frikänd. Det är Herren som dömer mig. Fäll därför ingen dom i förtid, innan Herren kommer. Han ska kasta ljus över det som är dolt i mörkret och avslöja alla hjärtans avsikter, och då ska var och en få sitt beröm av Gud.” **1 Kor 4:3-5**

Låt oss ta ett exempel om en predikant som ägnat hela sitt liv åt att tjäna Jesus. För oss människor kan han vara exempel på en Guds man som har ägnat sitt liv åt tjänst, men i Guds ögon kan det se ut som att han enbart predikade för sin

egen ära, rikedom eller makt. Om så är fallet, kommer hans gärningar att förkastas!

Bestäm därför i dag att aldrig leva för andras erkännande. Detta kommer att rädda dig från många felaktiga och onödiga handlingar i ditt kristna liv och tjänst.

Gällande att få erkännande för våra goda gärningar, lovar Bibeln oss personlig belöning från vår levande Gud:

“Då ska Kungen säga till dem som står på hans högra sida: Kom, ni min Fars välsignade, och ta emot det rike som stått berett för er sedan världens skapelse. För jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni tog emot mig. Jag var naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig. Jag var i fängelse och ni kom till mig. Då ska de rättfärdiga svara honom: Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig att äta, eller törstig och gav dig att dricka? Och när såg vi dig som främling och tog emot dig, eller naken och klädde dig? Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och kom till dig? Då ska Kungen svara dem: Jag säger er sanningen: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort för mig.” **Matt 25:34-40**

Även den minsta goda gärningen kommer inte att missas:

“Och den som bara ger till en av dessa små en bägare friskt vatten, därför att det är en lärjunge – jag säger er sanningen: Han ska inte gå miste om sin lön.” **Matt 10:42**

Därför råder jag er att inte förvänta er andras tacksamhet. Många gånger kommer de inte att tacka dig, oavsett hur mycket du har gjort för dem. Det som gäller är att vänta på din belöning från din himmelske Fader.

Vi kan vara riktigt fria om vi tror på dessa sanningar i Bibeln och lär oss att leva efter dem. Om du inte förväntar dig erkännande och tacksamhet från någon, kommer du bli befriad från bitterheten och besvikelserna som du annars måste kämpa med.

Det som hjälper här är att man är medveten om att man är Guds tjänare. När du gör goda gärningar med denna inställning, kommer du att betrakta dem som något du gör för Gud och inte för människorna.

Ta exemplet på en troende som städar kyrkan varje vecka efter gudstjänsten. Om den personen förväntar sig att få andras uppskattning och tacksamhet, skulle hans tjänstgöring inte hålla i längden, eftersom människor vanligtvis inte lägger märke till att det är städad, utan tar det oftast för givet. Men om samma person inser att han städar kyrkan för Herren, kommer han att förvänta sig belöning enbart från Honom utan att känna sig besviken och ledsen när ingen lägger märke till hans arbete. Sådan är den riktiga Guds tjänaren. Må vi också vara som honom, Amen!

Kapitel 29 – Prosperitetens ”Evangelium”

En av de farligaste falska lärorna på 2000-talet är den så kallade prosperitetens ”Evangelium”. Jag använder citattecken eftersom här menar jag inte det äkta Jesus Kristi evangeliet, utan en falsk lära som frestar instabila troende genom att erbjuda dem ett bekvämt liv som saknar de prövningar och svårigheter som det verkliga kristna livet givetvis innehåller. Det lovas ett liv med materiella och ekonomiska välsignelser, perfekt hälsa och karriärframgång. Kristi kors tystas medvetet, medan det enda som predikas är Guds kärlek. Det antyds inte heller att en troende kan hamna i helvetet. I själva verket saknas doktrinen om ett evigt straff helt och hållet. Centrum för denna lära är människan själv, istället för Gud och Hans Son Jesus Kristus. När livet sårar en troende, antingen genom prövningar, sjukdomar eller arbetslöshet, skyller de som predikar detta falska evangelium på personen själv och hävdar att lidandet beror på att han saknar en ”sann” tro. Kort sagt är det detta prosperitetens evangelium handlar om.

Inspirationskällan till denna falska lära är djävulen själv, som på detta sätt listigt avleder kristna från planen Gud har för deras liv. Djävulens främsta prioritet är att förhindra att människorna tror på Jesus Kristus. Om han misslyckas är det andra steget att vilseleda den troende till någon falsk lära för att beröva honom från den sanna relationen med Gud. Satan använder människans naturliga önskan att vara frisk och materiellt tillfredsställd och undanröjer Gud från den centrala platsen i hans hjärta och placerar där istället rikedomens idol, Mammon. Samtidigt skildrar prosperitetens ”evangelium” Gud som en tjänare till människorna, ansvarig för deras välmående, hälsa och framgång i livet. Men Jesus Kristus varnar oss tydligt i den Heliga skriften att vi inte kan tjäna både Honom och pengarnas gud samtidigt:

“Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre, eller hålla fast vid den ene och förakta den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon!” **Matt 6:24**

Gud vill inte att hans barn ska vara fattiga. Hans löfte är att vi inte ska lida av brist på någonting:

“Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset, som i dag står på ängen och i morgon kastas i ugnen, hur mycket mer ska han då inte klä er? Så lite tro ni har! Bekymra er därför inte och fråga inte: Vad ska vi äta? eller: Vad ska vi dricka? eller: Vad ska vi klä oss med? Allt detta söker hedningarna efter, men er himmelske Far vet att ni behöver allt detta. Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så ska ni få allt det andra också. Bekymra er alltså inte för morgondagen, för morgondagen bär sitt eget bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.” **Matt 6:30-33**

Det sanna Kristi evangelium förkunnar att Gud har gett oss evigt liv och att detta eviga liv finns i Hans Son, Jesus Kristus (**1 Joh 5:11**). Ingen materiell rikedom på denna jord kan jämföras med Guds löften till oss genom Jesus Kristus.

Att undanröja Jesus från Hans centrala plats i Evangeliets budskap leder till avgudadyrkan. Slutresultatet blir ett evigt fördärv av dessa själar, eftersom ingen avgudadyrkare skall få evigt liv:

“Ni ska veta att ingen som är sexuellt omoralisk, oren eller girig, alltså en avgudadyrkare, har någon arvedel i Kristi och Guds rike.” **Ef 5:5**

Därför uppmanar jag varje troende att vara uppmärksam på undervisningen i kyrkan han besöker. Vanligt förekommande tecken på att prosperitetens ”evangelium” predikas är följande:

- Betoning på pengar i predikan och vittnesbörd.
- Ständig uppmaning att skänka pengar “så generöst” (pengar).
- Press på kristna att skänka tionde.
- Församlingsmedlemmarna uppmantras att ge till församlingsledarna.
- Betoning på pengar som ett tecken på Guds nåd.
- Förbön mot betalning. “Prislista” för diverse böneämnen.
- Församlingens ledare lever en lyxig livsstil.

Om du är medlem i en sådan församling, spring därifrån utan att vända tillbaka!
Spring för ditt liv!